

list

1
2
3
4
5
6
7

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje

KULTURNI
CENTER
IVAN
NAROČNIK
VELENJE
KNJIŽNICA

2

stran 10:
Oktober, mesec
varstva pred požari

stran 20:
Praznični mesec

stran 30:
Analiza dnevov
rekreacije 2003

Ne morete se zanesti na nadzor, ki manipulira z vami.

Peter Rezman

LETO IX ŠT.7 29. OKTOBER 2003 300 SIT

Vse bralce lista obveščamo, da je najlažje in najceneje, če se na mesečnik list naročijo tako, da izpolnijo spodnjo naročilnico in jo pošljejo na naslov:

LIST,
Trg svobode 12,
3325 Šoštanj.

Naročiti se je mogoče tudi telefonsko na št.:

03 / 898 43 39
 ali na fax:
03 / 898 43 33.

Naročilo lahko pošljete na e-naslov:
list@sostanj.si

prav tako pa lahko LIST naročite preko domače strani Občine Šoštanj:
www.sostanj.si.

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam mesečnik LIST

Ime _____

Priimek _____

Naslov _____

_____

_____

_____

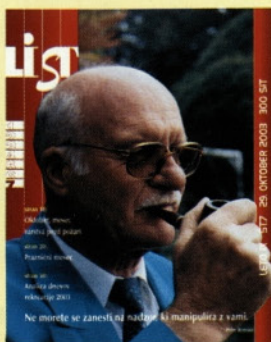
Letna naročnina znaša 2000 SIT.

LIST

Revija za razvojna vprašanja
občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor

Fotografija na naslovnici:

Jani Napotnik

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(Za razpise in objave odgovarja
naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Oblikovanje in grafična priprava

Vinko Pejovnik ml.
e-pošta: vinko@eurograf.si

Tisk

Eurograf d.o.o.
Stantetova 17, 3320 Velenje
www.eurograf.si
e-pošta: info@eurograf.si

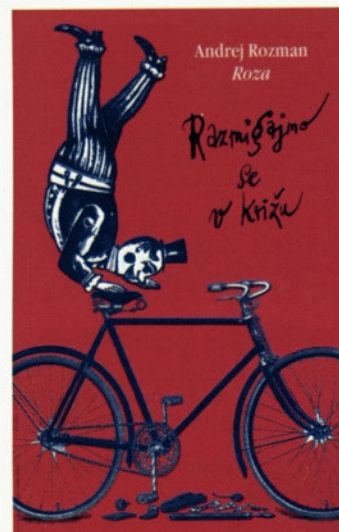
Natiskano

900 izvodov.

Spoštovani naročnik!

Prosimo vas, da v primeru, da
naročnine za LIST še niste poravnali,
to storite na podračun EZR števil.
01325-6000000298 in ne na tistega,
ki ga imate nalogo za plačilo.
HVALA ZA RAZUMEVANJE!

**Vse sodelavce prosimo, da prispevke
za LIST št. 8 (november 2003), pošl-
jejo ali dostavijo najkasneje do 8.
novembra 2003.**

Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj.

stran 35

IZ VSEBINE TE ŠTEVILKE

Fotografija meseca	4
Uvodnik	5
Naša občina	6
<i>Svečana seja</i>	6
<i>Začetek gradnje šole</i>	7
Krajevni praznik v Šoštanju	8
<i>Še pomnite, tovariši?</i>	
Oktober, mesec varstva pred požari	10
<i>Aktivna zaščita</i>	
Intervju	12
<i>Karli Pungartnik</i>	
Utrinki iz življenja Cerkve	16
<i>Mesec november</i>	
Politika in ljudje	18
Praznični mesec	20
<i>Praznik je naš!</i>	
Dogodki in ljudje	26
Za dušo in telo	
<i>Šport in rekreacija</i>	28
<i>Analiza dnevov rekreacije 2003</i>	30
Varnost v Šoštanju	32
<i>Za varen Šoštanj</i>	
Edi Vučina	33
<i>Prostorske informacije</i>	
Knjige	
<i>Špeline ure pravljic</i>	34
<i>Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj</i>	35
Astrologija	36
<i>Dnevni horoskop za vsa znamenja za november 2003</i>	
Svetloba	37
<i>Meditacija</i>	
Neodgovorno klicanje...	38

Najbrž bo baje res

Parlamentarna demokratična ureditev temelji na nadzoru izvoljencev. Če se ne ve, kaj izvoljenci pravzaprav počenjajo, kako naj bodo vsaka štiri leta izbrani najboljši? Za to namreč gre. Da se zaupa oblast najboljšim! Javni mediji naj bi bili instrument, s katerim se opravlja nadzor, saj je jasno da, vsi volivci ne morejo izvajati neposrednega nadzora izvoljencev. Te namesto in v imenu javnosti nadzirajo drugi izbranci. Tisti, ki pišejo/mo (govorijo/mo) v medijih.

Ali je lahko pišoč/govoreči »nadzornik« tako nevtralen, da o stvari, ki jo popisuje, nima lastnega mnenja. In če ga že ima, ali zmore biti tako odgovoren, da njegovega mnenja ni zaznati. Nenazadnje pa, kako izbirati dogodke, ki jih predstavljajo/mo javnosti? Vse, ali nekatere. In če, katere? Glede na to, da se večina medijev (razen medmrežja) ukvarja s problemom omejenosti prostora ali časa, je jasno, da objektivnega informiranja javnosti ni. Vedno je subjektivno.

Zadnje čase se mi pogosto postavlja vprašanje pravega namena tiskovnih konferenc, ki praviloma delujejo po gledališkem, če ne celo šolskem principu. Na eni strani igralci/učitelji, na drugi avditorij »nadzornikov«. Svinčniki švigajo, magnetofoni stečejo, fotografske bliskavice siknejo, nasmehi, prikimavanja, hvaljenje, ... Vse to v kratkem času pride do ljudi preko medijev. Je to nadzor, ali manipulacija? Gredo novinarji po konferenci »na teren« preverjati posredovane informacije?

Gredo. Res gredo, a vseeno najraje prihajajo na tiskovne konference, na katerih dobijo izjave za javnost, po možnosti na disketah, ali pa po elektronski pošti. Potem še na razno-razna rezanja trakov ter podpise predpogodb, izjav o namerah in kar je še takšnih navideznih koristnih pridobitev za skupnost. In namesto, da bi dvignili zadnjice in šli v lov za informacijami tudi brez uradnih vabil, raje dvigujejo telefonske slušalke. Tako pa izvejo vse kar je treba in česar ni treba, kdo komu kaj, koliko in zakaj, kdo kje katero, katera s kom, menda, baje, bojda, lahko da in tako dalje in tako naprej. In je zgodba tu. Kost se vrže, volivci jo obirajo in nadzor deluje. Pa res?

Preberemo v časopisu Delo. Na lokalnih straneh, ki niso za vso Slovenijo. »Če omenjene povezave na gradbišče šole ne bodo privedle Cigrada, bodo lahko v Šoštanj u ponosni na dejstvo, da pri njih zasebne vezi prav nič ne vplivajo na odločitve v zvezi s porabo javnih sredstev.«

Ne morete se zanesti na nadzor, ki manipulira z vami. Ki dejstev ne poda v trdilni obliki, brez strahu, ker temeljijo na raziskanih in pridobljenih dokazih. Kako naj, na primer, zdaj, ko je Občina Šoštanj podpisala pogodbo z Vegradom, to podjetje, če bo v njegovem poslovnem interesu, najelo za svojega podizvajalca podjetje Cigrad, saj je ta posej v naprej obtožen vpliva, domnevno negativnih zasebnih povezav! Nič pa ne vemo, v čem je problem takšnih povezav. So nezakonite? Škodljive? Nepoštene? Same po sebi, ali zato, ker »mene« v teh/takšnih povezavah ni? ■

Svečana seja sveta

Slovesnost s svečano sejo sveta je bila letos na predvečer praznika 29. septembra. Na svečani seji, kije potekala v kulturnem domu, so podelili priznanja in plakete, osrednji govornik večera pa je bil župan občine Milan Kopusar. Posebno priznanje iz rok župana je prejel tudi zlati maturant Darijan Andrejc. Prireditev je povezovala misel A. Lincolna: "Ljudje so toliko srečni, kolikor hočejo biti."

V govoru se je župan dotaknil dogodkov v Šoštanju in poudaril, da mu je žal, da se tako žalostni dogodki sploh dogajajo, ne samo da so se zgodili na naših tleh. Prepričan je, da se kakovost bivanja v Šoštanju izboljšuje, čeprav je vsem znano dejstvo, da se v Šoštanj vrsto let ni vlagalo in so bili ljudje v njem na nek način sprjaznjeni s takimi pogoji. "Sila vedno rodi silo in rešitev na horuk ne odobravam," je poudaril in nanizal nekaj načrtov, ki jih ima občina, da bi bilo življenje v Šoštanju in okolici prijaznejše ljudem.

Izgraditev dnevnega centra je že med njimi, pa ustanovitev mladinskega centra tudi, pa pomoč vzgojnim in izobraževalnim ustanovam ter vrsta aktivnosti, ki bi osveščala mlade in tudi starejše. Nedvomno pa bo velik korak tudi nova šola in ta korak je treba narediti kar najbolj skrbno.

Prireditev je popestril prihod otrok iz vrtca Šoštanj, ki so zbranim zapeli in podarili sončnice, ki so jih izdelali s pomočjo vzgojiteljic. Spontan nastop

otrok in njihovih vodij si nedvomno zasluži posebno pohvalo. Premierno se je publiki ob tej priložnosti predstavil Mladinski pihalni orkester pod vodstvom Janija Šuligoja, Svoboda pa je pod vodstvom Anke Jazbec posebej za ta večer zapela Odo radosti. Povezovalci programa Matic Ledinek, Vanja Kretič, Janez Lekše in predstavnica zavoda za kulturo, kateremu je občina zaupala organizacijo svečanosti, Milojka Komprij, pa so zbranim prenašali sporočila in razmišljanja generacij, ki živijo v Šoštanju.

Svečana prireditev je dosegla vrhunec s podelitvijo priznanj, ki so jih prejeli Kulturno društvo Kulturnica, ki ga je zastopal predsednik Franc Štehar, ter Alojz in Tea Podgoršek. Plaketo občine za leto 2003 pa sta prejela Jana Kovič in Vinko Pejovnik.

Svečanost, ki so ji prisostvovali tudi župani in drugi ugledni gostje iz doline, se je zaključila z druženjem v avli Kulturnega doma. ■

Milojka Komprij

DOBITNIKI PRIZNANJ IN PLAKET OBČINE ŠOŠTANJ ZA LETO 2003

PRIZNANJA

Kulturno društvo Kulturnica Gaberke je dobitnik priznanja občine za leto 2003. Društvo že skoraj dve desetletji aktivno sodeluje v kraju in si prizadeva za bogatitev kulturnega življenja v kraju. Znani so nastopi dramske sekcije in pevskega zbora tudi izven kraja in občinskih meja. S svojim delovanjem vsako leto pripravijo vrsto veselih večerov, ob kulturnem prazniku pa vedno poskrbijo za pester kulturni program. Društvo si prizadeva tudi za dvig turizma v kraju in se vključuje tudi v akcijo

Čisto in lepo okolje. V kraj so pripeljali tudi Podokničarja Nedeljskega. Še najbolj pa je ime Gaberk prodrlo s prireditvijo Kravje dirke, ki je edina tovrstna prireditev v državi. Na tej prireditvi se predstavljajo tudi rokodelci in s tem obujajo ljudske običaje. Društvo je v sodelovanju z občino tudi pobudnik obnove stare kovačije v Gaberkah, zgledno pa je njihovo sodelovanje z društvi v občini.

Predlagatelj priznanja je bila KS

Foto: Zdravko Kočever Gaberke.

Priznanje Občine Šoštanj za leto 2003 sta v letu 2003 prejela tudi **Tea in Avgust Podgoršek**.

Tea in Avgust sta svoje delo v taborniški organizaciji začela v Šmartnem ob Paki leta 1955 oz. leta 1956 kot osnovnošolca. Z veliko izkušnjami s tega področja sta se leta 1965 preselila v Šoštanj in od takrat dalje sta aktivna člana taborniškega društva rod Pusti grad Šoštanj. Pod njunim vodstvom je vsa leta delovala mladinska organizacija tabornikov. Pri svojem delu sta mladim ponudila drugačen, sproščen način pridobivanja novih znanj, ki je danes še posebno cenjen - mladi učijo mlajše, glavna metoda dela pa je igra. Seveda pa se je njuno delo odražalo tudi v širšem okolju, saj sta se izkazala kot organizatorja prvih veselih sečanj medvedkov in čebelic Slovenije. Njuno delo pa zajema še sodelovanje in vodenje taborov v Ribnem in Savudriji, pomoč pri organizaciji vseh aktivnosti rodu Pusti grad itd. Sta tudi aktivna člana Športnega društva Šoštanj, društva invalidov in upokojencev, planinskega društva

ipd. Za svoje delo sta prejela kar nekaj priznanj, med njimi je Tea prejela Bloudkovo plaketo, priznanje medobčinske športne zveze, znak DPM, zalti znak ZTS. Avgust pa medaljo Dela, priznanje republiškega štaba TO, zlati znak TZS.

Danes ko sta že preseгла šestdesetletnico, še vedno rada delata z ljudmi in jim namenjata svoj čas.

Predlagatelj priznanja je bil rod Pusti grad Šoštanj.

PLAKETE

Plaketo občine Šoštanj pa sta si po mnenju komisije in sveta občine zaslužila Vinko Pejovnik in Jana Kovič.

Vinko Pejovnik je človek, ki je poznan in spoštovan v svojem okolju. Planinci ga srečujejo v vseh slovenskih hribih, someščani pa v svojem okolju kot vestnega patriota. Je že upokojen, pokojnino si je zaslužil v TEŠ, čeprav je po poklicu urar. Kot urar pa se je lahko dokazal tudi zdaj v jeseni življenja. Društvo uspokojencev Šoštanj ga je povabilo k popravilu mestne ure, zanimive dediščine Šoštanja, katero je Vinko Pejovnik v letošnjem maju tudi spraval v tek in se zavezal, da jo vsak dan navija. Ura od letošnjega maja razveseljuje občane s svojim bitjem in zvonjenjem.

Predlagatelj priznanja je bil Štefan Szabo, podžupan Občine Šoštanj

Jana Kovič je neutrudna prosvetna delavka, polna zdravega optimizma in ljubezni do mladine in umetnosti. Leta 1973 se je kot mlada učiteljica prvič srečala s topolško mladino. Želje mladih se je Jana zavedala od vsega začetka, zato njeno delo nikoli ni vsebovalo stereotipnega poučevanja. Vseskozi je vključevala mladino v družbeno, družabno in kulturno življenje v kraju in občini in kot mentorica je zadovoljevala starosti primerne socialne in čustvene potrebe otrok.

Vsakoletno sodelovanje v projektu Turizmu pomaga lastna glava je topolškimi osnovnošolcem pod njenim mentorstvom prineslo številna priznanja, letos tudi zlato. Še posebej je ta projekt pomemben za razpoznavnost kraja in turizma.

Predlagatelj priznanja je bila KS Topolšica. ■

Začetek gradnje šole

Če odmislimo pretekle zaplete, okrog gradnje šole, ki so bili prevelikokrat predimenzionirani, v razmerju z razumnimi zapleti, ki jih lahko ob takšni investiciji pričakujemo, se od torka 21. 10. 03 dalje v Šoštanju le lahko veselimo koraka dalje v zeleni smeri.

Podpisana je pogodba o gradnji nove osnovne šole. Generalna direktorica Vegrada Hilda Tovšak, in župan Občine Šoštanj Milan Kopušar sta namreč podpisala listino, v kateri se Vegrad zavezuje, da bo šola končana v štirinajstih mesecih. V tem primeru bi se za božič drugo leto

Foto: Milojka Komprej

učenci in seveda učitelji obeh šol selili v novo, skupno šolo. V najboljšem primeru pravim, ker je pametno v vse napovedi vgrajevati varovalke. Kot v tisto, ki je bila v dobri veri izrečena na dan podpisa pogodbe, da bo namreč gradbeno dovoljenje izdano že do konca preteklega tedna. Do petka gradbenega dovoljenja še ni bilo in s tem se je tudi napoved, da bodo stroji na gradbišču za novo šolo zarohneli že v oktobru, izkazala za prenačljeno. Pa vendar smo dejanju praktično tako blizu, da vendarle lahko govorimo o začetku gradnje nove osnovne šole v Šoštanju.

Šola, ki bo nadomestila obe osnovni šoli bo praktična in moderna, prijazna

učencem in delavcem v prosveti. V to smo prepričani in zato bodo, ko bodo učenci prestopili prag šole, najbrž tudi vsi zapleti pozabljeni. Tako tisti okrog idejnega projekta, okrog katerega se na nika-kor niso mogli zediniti z arhitektom Nandetom Korpnikom, kakor tudi tisti zadnji, ko je se je na odločitev komisije o izbiri izvajalca del za novo šolo pritožil eden izmed zavrnjenih ponudnikov - Pluton Gradnje. Ponudba Vegrada v višini 1,369 milijarde tolarjev, je z vsemi ostalimi referencami pretehtala ostale ponudnike, Rudis Trbovlje, SCT Ljubljana, Cigrad Šoštanj in Pluton Gradnje in državna revizijska komisija je

po pregledu izvedbe javnega naročila, potrdila pravilnost odločitve Občine Šoštanj.

Ob svečanem podpisu, kjer so se zbrali predstavniki Vegrada z direktorico Tovšakovo in sodelavci občine Šoštanj, skupaj z županom, je bilo čutiti zadovoljstvo ob sklenjenem sodelovanju in zaupanje, da bo

Vegrad dobro opravil svojo nalogo. Tovšakova je ob tem izrazila zahvalo, da so bili postopki s strani občine korektno izpeljani, župan pa je prepričan o dobri izbiri in se je ob tej priliki izrekel tudi priznanje sodelavcem na občini, ki so peljali postopke.

Nova šola torej ni več problem. Ali pa. Miljardo tristošestdeset milijonov ni enostavno spraviti skupaj. Občina, pa Premogovnik pa ministrstva, pa še bo potrebno polniti vrečo, da bo zaokrožila številko. Najbrž bo do končnega cilja potrebno še kar nekaj dejanj in iskanj rešitev in najmanj kar lahko ob tem rečemo je; še zanimivo bo. ■

KRAJEVNI PRAZNIK V ŠOŠTANJU

Še pomnite, tovariši?

Na večer šoštanjskega krajevnega praznika, 8. oktobra, se je v dvorani kulturnega doma trlo ljudi. Lepi udeležbi je nekoliko botroval obisk uglednega gosta v Šoštanju dr. Janeza Stanovnika, v veliki meri pa se ljudje še vedno s ponosom spominjajo, da je bilo mesto Šoštanj daljnega leta 1941 prvo osvobojeno mestece na Slovenskem. In prav je tako.

Iz točke v točko so navzoče vodili kar sokrajani preko video-projeckije, kakor so si zadevo zamislili na Zavodu za kulturo, gledalcem v dvorani pa so se predstavili še učenci šoštanjskega oddelka glasbene šole, Pihalni orkester Zarja, partizanska pevca, Duo Hops, predstavljeno pa je bilo tudi delo in življenje šoštanjskega pesnika Karla Destovnika - Kajuha. Janez Stanovnik se je v svojem osrednjem govoru ozrl nazaj. Govor je bil večkrat prekinjen z aplavzom, med naštevanjem pomembnih dogodkov v preteklosti pa je nagovoril tudi mlade in poudaril, da jih je treba podučiti o tem, kaj se je dogajalo med drugo svetovno vojno, ter na pomemben simbol padlih talcev v Šoštanju.

Ob koncu proslave je predsednica KS mag. Cvetka Tinauer povabila zbrane, da odnesejo svečke, ki so jih dobili ob prihodu v dvorano k spomeniku Plamenica na Goricah, v svojem govoru pa je povedala:

Krajevna skupnost Šoštanj že nekaj let posveča pozornost dvigu kvalitete življenja v našem mestu. Prvi projekt, s katerim smo želeli zelo hitro in učinkovito vplivati na depresivno in malodušno razpoloženje naših meščanov, je bila akcija barvanja fasad na stanovanjskih objektih. Z akcijo barvanja fasad, smo želeli to neizmerno sivino in umazanijo, ki sta jo povzročala pridobivanje premoga in proizvodnja električne energije, čim hitreje prekriti z lepimi, svetlimi in živahnimi barvami.

Ob tem smo se seveda zavedali, da z novimi barvami na naših objektih ne bomo mogli hkrati prekriti tudi ran na dušah naših ljudi. Celjenje takšnih ran traja seveda veliko dlje časa.

Danes lahko kljub temu, da je akcija barvanja fasad sprva naletela na različne odmeve, ugotovimo, da je uspela; še zlasti ob dejstvu, da smo morali zaradi števila vlog, ki so jih naknadno vložili prav prvotni nejeverni Tomaži, razpis ponoviti. To kaže na to, da je projekt Šoštanj - mesto svetlobe, vsesplošno sprejet, kar Svetu KS Šoštanj potrjuje pravilnost njegove odločitve, ne samo v zvezi s tem projektom.

Akcija barvanja fasad je torej bila osrednja aktivnost, oziroma rdeča nit v prejšnjem mandatu Sveta KS Šoštanj. Nadaljevali jo bomo tudi v tem mandatu, vendar pa ta aktivnost ne bo več osrednja. V tem mandatu bo rdeča nit drugi projekt, to je

izgradnja kolesarske in pešpoti od vzhodne meje z Mestno občino Velenje do naselja Pohrastnik.

Projekt izgradnje kolesarske in pešpoti bo povezoval med sabo različne krajevne skupnosti znotraj naše občine. Povezoval bo več občin, torej lahko rečemo tudi, da bo to regijski projekt, ki bo umeščen tudi v mrežo kolesarskih poti znotraj EU, kamor vstopa tudi naša država Slovenija. To je ambiciozen projekt, ki že uživa podporo v okolju s strani različnih institucij in gospodarskih subjektov.

Učinki tega projekta bodo dolgoročni. Ta pot ne bo le rekreativna; ob njej bodo nastajali različni drugi objekti (otroško igrišče, počivališča, parkovne površine, športni objekti), namenjena pa bo tudi turistom. Čeprav bo naša KS Šoštanj sodelovala pri izgradnji kolesarske in pešpoti od Premogovnika do Pohrastnika, ta pot v resnici ne bo imela niti pričetka, niti konca. Nadaljevala se bo v smeri proti Ljubljani ali pa proti Slovenj Gradcu. S tem se bo naše mesto umestilo v širši prostor, kar bo prineslo nove priložnosti in izzive.

KS Šoštanj je v prejšnjem mandatu obnovila Kajuho park, ki je v precejšnji meri spremenil podobo našega mesta, seveda na bolje. V tem mandatu se bomo lotili prenove Trga svobode. V naslednjih dneh bomo prebarvali fasado občinski stavbi, kasneje naši KS, uredili pa bomo tudi prostor med njima, to je Trg svobode.

Skoraj iz vsakega večstanovanjskega objekta (zlasti blokov) se ljudje obračajo na nas s prošnjo, da jim pomagamo pri ureditvi njihovih mini otroških igrišč. To nas je okrepilo v razmišljanju, da moramo v mestu za otroke in nenazadnje za mlade družine poskrbeti tudi tako, da se bodo lahko v prostem času družili in varno igrali. Svet KS Šoštanj zato že razmišlja o izgradnji centralnega mestnega otroškega igrišča, ki bo ustrezno varovano.

Ni mogoče, da bi vam danes tukaj predstavila celotni štiriletni program naše KS, saj to ni smisel današnje proslave. Svet KS Šoštanj bo svoj program svojim meščanom predstavil na zboru krajanov, ki ga bo sklical v bližnji prihodnosti.

Ob praznovanju praznika našega mesta oziroma celotne krajevne skupnosti Šoštanj si je pomembno postaviti predvsem vprašanje, kaj se dogaja s tukaj živječimi ljudmi. Kako delo lokalne oblasti vpliva na moč duše našega mesta. KS Šoštanj se je ob nedavnem krutem umoru našega krajana Majca, burno odzvala, še zlasti ob dejstvu, da so bili v umor vpleteni mladoletniki, torej otroci.

S svoje strani smo navedli kar nekaj razlogov, ki prispevajo k

slabšanju javnega reda in miru v našem mestu. Ostro smo kritizirali delo policije v našem mestu. No, kaj hitro so se našli tisti, ki so čutili potrebo po tem, da povedo svoje pametno stališče, na pa tudi svojih pametnih predlogov. Povedali so, da policija ni tista, ki bi lahko preprečila, da do takih ravnanj ne bi več prišlo. Niso nam povedali, kdo so tisti.

V Svetu KS Šoštanj sami dobro vemo, da gre v konkretnem primeru za zelo kompleksno sociološko, psihološko, socialno in filozofsko vprašanje, zato si ne delamo utvar, da bi na vsa ta vprašanja lahko sami odgovorili.

Zaradi prepričanja večine ljudi, da policija v Šoštanju ni dobro delala, da je varnost naših ljudi ogrožena, smo se najprej osredotočili na policijo, ki nam lahko zagotavlja kratkoročno varnost. Pogoje, ki bodo zagotavljali varnost na dolgi rok, pa bomo v naši KS gradili skupaj z občino, drugimi institucijami kot so šole, vrtci, center za socialno delo, različna društva in ne nazadnje skupaj z državo, ki bo morala opraviti temeljito analizo naših družinskih in družbenih vrednot.

Ta pametni in ta boljši danes strani ugotavljajo, da je to, kar se dogaja v Šoštanju, normalno, saj tukaj živijo le še ljudje iz

Foto: Dejan Tonkli

socialnega dna, ta pametni in ta boljši so baje odšli. Torej, kdo smo mi, kdo sem jaz. Tukaj nas je veliko dobrih, pametnih in vrednih, da nekdo za nas poskrbi, da nas omeni, da posluša naš glas.

Ko opozorimo na problem, nam je potrebno povedati, kako se bo rešil, ne pa da nam povedo, da imamo problem, ker smo nacionalisti; povedati nam je treba, kdo ga bo rešil, ne pa, da nam povedo, da imajo podobne probleme tudi drugod; povedati nam je treba kdaj se bo rešil; ne pa, da nam povedo, so problemi v Šoštanju normalna posledica naše preteklosti.

Se zahteva od nas, naj bomo tiho? Se nam poskuša povedati, da se ne bo nič zgodilo. Naša KS Šoštanj se je odločila, da bo odločno posegla v dvigovanje kvalitete življenja v našem mestu. Ko bomo imeli novo šolo, bomo uveljavljali naše zahteve, ki se bodo pričele že ob imenovanju ravnatelja naše nove šole. Zahtevali bomo njegov program, v katerem nas bo še zlasti

zanimala aktivna skrb učiteljev za naše otroke in za dušo našega mesta.

Skoraj 100 zaposlenih imamo na obeh sedanjih šolah. Kje so ti ljudje? Jih poznamo? So vključeni v različne aktivnosti našega mesta? Obiskujejo naše prireditve?

Verjetno ni potrebno, da glasno odgovorim na to vprašanje. Sprašujem se samo, ali so tudi oni tisti pametni in ta boljši, ki so odšli iz našega mesta; mesta, ki jim daje kruh.

Lokalna skupnost mora poskrbeti za tiste mlade, ki jim ni vseeno, kaj se tukaj dogaja. Vključevati jih je potrebno v naše projekte. Kako naj dosežemo, da bi ostali doma, če pa jih ne opazimo, če jim ne damo priložnosti, če jih ob vsakem incidentu mečemo v isti koš s tistimi, ki pravil ne spoštujejo in nam vsiljujejo svoja pravila. Karkoli slabega se zgodi v našem mestu, so za to krivi mladi. Kateri mladi? Če ne vemo, ne obsojajmo kar povprek. Če pa vemo, pa povejmo kdo so.

Kaj nam je torej storiti? Dvignimo se iz povprečja, pokažimo na dobre ljudi, uprimo se tistim, ki omejujejo naše pravice, našo svobodo. 8. oktobra 1941 so partizani osvobodili naše mesto s puškami, s pogumom in ljubeznijo do našega mesta in do svoje domovine. Poskušajmo danes osvoboditi naše mesto z dobrimi idejami in pozitivnimi mislimi."

Čisto pred koncem pa je predcenica Krajevne skupnosti pospremila obiskovalce z govornimi vprašanji:

"Kje so danes naši otroci; če jih ni tukaj z nami, zakaj ne?

- Kaj smo storili kot posamezniki, da bi bilo življenje v našem mestu boljše? Tukaj ne mislim na naše kritike, ki jih morda izražamo, kadar nismo zadovoljni, temveč na naša dejanja.
- Kako prispevamo k dobri volji, k pozitivnem vzdušju, kakšne so naše misli in besede (Ustvarjalne, pozitivne, razdiralne, negativne)?
- Kako ocenjujemo delo tistih, ki delajo, ustvarjajo se trudijo? Iščejo najprej v njihovem delu napake? Nam gre pohvala težko iz jezika?
- Se lahko dogovorimo za sklenitev psihološke pogodbe tako, da vsakogar, ki bo v bododče v naši sredini kritiziral, najprej vprašamo, kaj je sam storil oziroma kaj je pripravljen storiti, da bi bilo bolje?

Pohvala za opravljeno delo motivira tako otroke kot tudi odrasle.

Sodelujmo v procesu motivacije in pohvalimo kdaj koga, ki si prizadeva, tudi če mu ne gre najbolje

Pregovor pravi: "En kilogram bolečine je mnogo težji kot 100 kilogramov veselja".

Ne povzročajmo torej ljudem bolečine! ■

Aktivna zaščita

Zavijanje gasilskih siren, odprta vrata gasilskih domov, preventivni pregledi objektov so znak, da smo zopet vstopili v oktober, mesec varstva pred požari.

Tudi v letošnjem letu so vsa gasilska društva povečala svoje aktivnosti, ki so namenjene predvsem večanju lastne operativne usposobljenosti, zato je bilo izvedeno večje število napovedanih in nenapovedanih vaj. Ponovno se je izpostavila dilema o načinu aktiviranja gasilskih enot, ki je že nekaj let predmet izraženega nezadovoljstva na strani gasilcev proti trmastemu vztrajanju Uprave za zaščito in reševanje Republike Slovenije, pod katero tudi spadajo gasilci kot najpomembnejše področje sistema.

In od kod to upravičeno nezadovoljstvo pripadnikov gasilskih enot? Uprava za zaščito in reševanje je leta 1997 sprejela uredbo o javnem alarmiranju, v kateri je objavila 4 alarmne znake, ki se lahko uporabijo v sistemu javnega alarmiranja. S tem je bil gasilec odzvet star tradicionalni znak za požar, ki je za sabo potegnil rekonstrukcijo sistema, potrebo po zamenjavi siren, ki zaradi novega intervala ne dosegajo potrebne slišnosti. Ker naj bi se sistem javnega alarmiranja lahko uporabljal samo v izjemnih razmerah, so bila gasilska društva prisiljena preiti na sistem tihega alarmiranja, preko pozivnikov, ki delujejo v sistemu vez ZARE.

Za boljše razumevanje ukrepanja v novem sistemu bom podal naslednjo ponazoritev. Prijava dogodka (primer požara) potuje preko številke 112 na pripadajoči regijski center. Dežurni operavec centra preko pozivnika aktivira pristojno enoto, ki v nižje kategoriziranih društvih doseže 2 ali 3 pozivnike. Če se pozvani odzovejo, kaj kmalu ugotovijo, da so v večini prime-

rov nemočni, zato zahtevajo pomoč in proženje sistema javnega alarmiranja. Sekunde se raztegnejo v minute, ukrepanje postane neučinkovito, nastala škoda velika. Malo kateremu oškodovancu ali opazovalcu je poznan vzrok za pogosto zapoznel prihod gasilskih enot,

ki je metal slabo luč na gasilce, ne pa na birokratsko in pogosto neživiljenjsko Upravo za zaščito in reševanje. Zato je bila toliko bolj glasna zahteva slovenskih gasilcev, ki so na svojem 14. kongresu na Bledu zahtevali vrnitev starega alarmnega znaka in izločitev nižje kategoriziranih društev iz sistema tihega alarmiranja. Tako bo aktiviranje društev 1. in 2. kategorije ponovno potekalo preko javnega alarmiranja, ostalih višje kategoriziranih pa po alarmnih stopnjah.

In kako se s to aktualno temo spopadamo v našem okolju? Med vprašanjem učinkovitosti in morebitnem vznemirjanju javnosti smo se odločili za učinkovitost. Enote se aktivirajo preko sistema javnega alarmiranja, s proženjem siren v matičnih društvih ali pa iz podcentra v PGD Velenje - poklicno jedro, ki pogodbeno opravlja naloge.

Specifične razmere so edino v Topolšici, kjer bodo ravno zaradi interesa turizma kakor tudi bolnišničnih storitev prvi prešli na sistem tihega aktiviranja, kar pomeni zadostno število razpoložljivih pozivnikov in visoko stopnjo odgovornosti članov društva. Naloga vseh vodij, sodelujočih v intervenciji, je, da izvoze javijo na regijski center Celje 112, saj morajo biti seznanjeni z dogajanjem zaradi potrebe po koordinaciji in podajanju podatkov o nesreči. Pri večjih intervencijah se prebivalstvo obvešča tudi preko javnih medijev. V sistemu javnega alarmiranja bo v Občini Šoštanj 7 siren, povezanih v sistem javnega alarmiranja.

Častnik Mežnar Anton z veliko izkušnjami.

Foto: Arhiv

Bodo tudi na KDK postali gasilci.

Foto: Arhiv

6. oktobra je bila v prostorih PGD Šoštanj organizirana okrogla miza, ki jo je organiziral Občinski štab za CZ in Poveljstvo Občine Šoštanj. V prvem delu je bila predstavljena Ocena ogroženosti Občine Šoštanj, ki jo je predstavil poveljnik CZ Danilo Čebul. Med viri ogroženosti se največkrat srečujemo s poplavno in požarno ogroženostjo, med katerimi je poplavna ogroženost vse intenzivnejša. Temu botrujejo globalne spremembe, neodgovoren in neučinkovit odnos do naravnega okolja in napačno urejanje urbanih površin.

Dodatno poplavno ogrožanje pomenita obe šaleški jezери, ki zaradi velike površine in nadmorske višine pomenita potencialno nevarnost predvsem za mesto Šoštanj. Ne glede na dejstvo, da gradbeni projekti govorijo v prid stabilnosti nasipov, bodo lastniki na osnovi Uredbe o izdelavi ocene ogroženosti dolžni le-to izdelati.

Čebul Danilo je izpostavil tudi problem intenzivnih potresnih sunkov, s katerimi se srečuje predel mesta Šoštanj v še intenzivnejši obliki kot leta 2002. Seznanil je prisotne z raziskavo Zavoda za seizmologijo, ki je opravil meritve v spomladanskem delu leta 2002. Ugotovil je, da so potresni sunki, ki so dosegali tudi IV.-V. stopnjo Evropske lestvice, vezani na določene dni v tednu. Žarišče dogajanja se nahaja v globini 500 do 1000 m pod površino, kar kaže na to, da vzrok niso tektonske prelomnice, ampak dejavnosti na področju izkopnega polja premoga. Poveljnik CZ je opozoril, da pri vprašanju varnosti občanov ne more biti nobenih nejasnosti. Med vprašanjem politike, gospodarstva in varnosti ljudi se je potrebno vedno odločiti za varnost in resnico.

V nadaljevanju so prisotni z zanimanjem prisluhnili predstavitvi Ocene ogroženosti za področje nevarnih snovi v TE Šoštanj. Predstavitve je podal ing. Simon Čremožnik, zaposlen na področju varstva pri delu. Ob zaključku predstavitve je bilo izraženo zadovoljstvo prisotnih, saj so pridobili veliko novih spoznanj o nevarnostih, s katerimi se lahko srečajo ob morebitni intervenciji. Temu primerno bodo sedaj lažje načrtovali strokovno in učinkovito ukrepanje. Ker je TE Šoštanj samo eno od podjetij, ki gostujejo v našem okolju, pričakujemo v pri-

hodnosti tudi predstavitev ostalih ocen ogroženosti predvsem v tistih podjetjih, ki uporabljajo nevarne snovi v proizvodnih procesih.

V zaključku okrogle mize je poveljnik poveljstva Boris Lambizer podal terminski program organiziranih vaj, predavanj in ostalih aktivnosti v mesecu varstva pred požari.

Najbolj si bodo ta mesec zapomnili prav lokoviški gasilci, ki bodo pridobili novo težko pričakovano vozilo tipa GVC 16/25. Vozilo je plod podpisa pogodbe o opremljanju, ki ureja racionalen nakup gasilske opreme in tehnike ter kategorizacijo društev. Odločitev o zasnovi sistema zaščite in reševanja, ki temelji na osnovi medsebojne odvisnosti in sodelovanja, se je pokazala kot pravilna, zato tudi v prihodnosti ne pričakujemo bistvenega odstopanja od programa zamenjav gasilske tehnike.

Regijskega tekmovanja enot PP se je udeležila ekipa prve pomoči iz sestava CZ Občine Šoštanj. Tekmovanje, katerega organizator je bila Občina Vojnik, je bilo zahtevno, namišljene poškodbe zelo realistične, konkurenca močna. Pogoj za udeležbo na tekmovanju je bil predhodno opravljen 70-urni tečaj za pomožnega bolničarja, ki ga je v letošnjem letu organiziral RK Velenje. Ekipa PP iz Občine Šoštanj je zapustila dober vtis, saj je med 15 zelo enakovrednimi ekipami dosegla 6 mesto. Pripadniki enote, ki so bili vpoklicani na osnovi poziva, so pokazali veliko odgovornost in interes po tovrstnem izobraževanju.

Trenutno so razmišljanja enot, ki delujejo v sistemu Zaščite in reševanja občine Šoštanj, že usmerjene v prihodnost, tako po sestavi programov izobraževanj, tekmovanj, nakupa opreme in financiranja projektov. Koliko smo bili pri tem uspešni pa kdaj drugič. ■

Lep pozdrav! Danilo Čebul ml.

Bodoče gasilke z OŠ Biba Roecka med ogledom gasilskega vozila. Foto: Arhiv

Prvi koraki v gasilstvo. Foto: Arhiv

Foto: Jani Napotnik

Karli Pungartnik

Karli Pungartnik je rojeni Šoštanjčan. Domačin, ki ni navaden, ampak nenavaden. Nenavaden po tem, da je človek v pravem pomenu besede. S svojo energijo in veliko aktivnostjo je mestu Šoštanj in svetu pustil velik pečat. Dober strugar, gasilec in predvsem glasbenik, ki je vedno pripravljen na pogovor z vsakomur s katerim se sreča. Prav to slednje je name vedno dajalo vtis o človeku preprostosti. Poznam ga že od takrat, ko sem bil še otrok in nam je včasih povedal kakšno veselo, tako kot danes, ko je v zasluženem pokoj.

Kdaj ste rojeni?

Bilo je leta 1936. Mama je izvirala iz Paških Vrhov, oče pa je bil domačin. Stanovali smo pri Kušniku na Aškerčevi cesti v Šoštanju. Časi so bili malo drugačni, a ni bilo tako hudo. Mama je bila strežnica v bolnici Topolšica, oče pa je delal v tovarni usnja. Ko sem bil star dve leti, so me dali v vrtec, ki je bil v tisti hiši, kjer danes stanujejo Piberniki.

To je bilo nekaj let pred drugo svetovno vojno?

Da, oče je moral v jugoslovansko vojsko in bil v ujetništvu v Nemčiji. Pozneje je delo dobil v Beljaku v Avstriji. Kmalu sva se tja preselila tudi midva z mamo, kjer sem tri leta obiskoval šolo. Oče je delal v kartonski tovarni in hrane nam ni primanjkovalo. Tako je lahko pomagal še drugim, predvsem svojim sorodnikom pri lajšanju in pomanjkanju. Prav tukaj se mi je rodila tudi sestra. Zadnje leto vojne pa je res vsega primanjkovalo in tudi sam sem večkrat ležal v jarkih, ko so letala metala bombe.

Po vojni ste se vrnili domov?

Da, preko meje na Radovljici, kjer so nas trdo prijeli jugoslovanski vojaki. Mami so pobrali škornje, oče pa se je zaradi tega uprl. Škorjaj se je stepel, a se je k sreči vse skupaj dobro končalo. Vrnili smo se v moj rodni kraj in se naselili v takratni Agrariji, hiši s štiriindvajsetimi stanovanji. To je bilo leta 1945, ko mi je

zaradi vojnih razmer umrla tudi prva sestra. Naslednje leto pa se je zgodil vesel dogodek, saj se je družina zopet povečala. Rodila se je sestra Cilka. Oče in mama sta imela veliko dela, zato sem sam veliko pazil na njo.

Torej ste bili zopet na kraju, kjer ste pogнали korenine?

Oče se je zopet zaposlil v tovarni usnja, leta 1952 pa pri Gradisu, ki je pričel z izgradnjo termoelektrarne. Sam sem opravil osnovno izobraževanje in izpitol petega razreda za vpis v meščansko šolo. To sem obiskoval dve leti in s štirinajstimi leti pričel z učenjem. V tovarni usnja Šoštanj, kjer sem se učil za strojnega ključavničarja sem šolo zaključil in se tukaj leta 1953 tudi zaposlil.

Je bilo delo zanimivo?

Tako kot vsak mlad človek sem tudi jaz neko iskal samega sebe. Zopet sem imel srečo, da so moji predpostavljeni bili odprte glave. Delo sem imel drugje, sam pa sem se najraje sukal okrog stružnice. Največkrat so me tam dobili. Nekega dne je prišel k meni predpostavljeni in mi dejal: "Fant ali te to zanima?". Mislim, da me je velikokrat opazoval. "Tu boš", je dejal. Tako sem vedno delal to, kar sem rad počel. To je bil poslej moj kruh, ki sem ga z veseljem opravljal. Pa ne samo kruh, temveč tudi moja prva ljubezen.

To je bila prva ljubezen, kaj pa še druge?

V takratnem TUŠ-u so bile prisotne mnoge aktivnosti. Gasilska enota je bila nujno potrebna, medtem ko je bila godba Zarja bolj za srce. Sam sem se kot mlad ogrel za obe. Obe sta postali prav tako kot stružnica moji ljubezni. Leta 1949 sem pričel z glasbo. Navduševala me je trobenta, a so kmalu ugotovili, da sem talent za bobne. Mogoče je moja sreča v tem, da sem zaupal tistim, ki so v stvarih imeli izkušnje in sem jim verjel. Šest mesecev teorije in šest mesecev prakse. Tako sem vstopil v svet glasbe, o kateri sta me poučevala g. Marin st. in g. Koren. Vključil sem se tudi v godbo Zarja, mojo drugo ljubezen, kateri sem zvest še danes, prek 50 let.

Godbenik.

Na delovnem mestu.

Pa me moja mladostna zagnanost ni zapustila. Sodelovati sem pričel tudi pri gasilstvu, kjer rad še kaj postorim tudi danes. Tukaj mi je bilo vseč mesto strojnika, kjer sem užival v delu z brizgalko, "motorko" kot pravimo. Vse te novosti pa je kmalu prekinilo sluzenje vojaškega roka.

Kako dolgo in kje ste služili vojaški rok?

V začetku sem se malo bal, kako bo, a tudi tu je steklo kot vedno. Služil sem v Nišu in nato v Vranju. Dodeljen sem bil v "avtojednino", kjer sem opravil voziške izpite B, C, E in D kategorije. Nič boljšega, spet sem bil zaljubljen v nove avtomobile. Vozil sem generala, od doma v službo in nazaj. Vedno sem imel na voljo kavo in cigarete in poleg tega sem v prostem času delal na struženju. Dvakrat so mi predlagali, da mi povišajo čin, pa sem to raje vedno izkoristil za obisk domačih. Včasih sem zaradi prehitre vožnje ali kakšne druge neumnosti zašel v težave, pa me je komandant vedno izvelkel iz zagate. Vojsko sem služil do dneva natanko dve leti, pa je zopet minilo, kot mine vse.

Kaj se je dogajalo pozneje?

Po odsluženju vojski sem se začasno zaposlil na starem delovnem mestu, že leta 1958 pa sem pričel z delom v novozgrajeni termoelektrarni Šoštanj, kjer je takrat delal tudi moj oče kot kurjač. Dobil sem delo kovinostrugarja, ki sem ga z veseljem opravljal vse do upokojitve. V tem obdobju sem spoznal še eno ljubico, mojo bodočo ženo Terezijo. Kmalu sva se poročila in leta 1960 se nama je rodila hči Barbara, pozneje leta 1963 pa še sin Boris. V začetku smo stanovali v stolpnici na Kajuhovi, pozneje pa smo se preselili v elektrarniške bloke na Cankarjevo. Tako smo bili družina, še ena nova ljubica.

Človek bi dejal, da gledate nekako pozitivno na svet in da vam gre vse od rok?

Lahko bi tako rekel, a klub temu je za ohranjanje teh razmerij potrebno tudi mnogo odrenkanja. Da se stvari dogajajo kot se, je potrebno mnogo trenutkov strpnosti, vaje in dajanja.

ja. Vse dneve udeleževanja, tako pri godbi, kot pri gasilcih in še kje je potrebno usklajevati, predvsem pa morajo zato imeti posluh družinski člani, posebej žena Rezika, ki me je vedno podpirala v vsem tem, kar počnem.

Pri godbi, kjer igrate vas opazujem, kako mečete palice v zrak in sučete činele in igrate na različne vrste bobnov. Včasih zna biti precej zabavno?

Da, mnogo je različnih tolkal. Še danes se spomnim, ko sem začel z učenjem. Takrat so bili bobni redki, vadili smo tako, da smo s palicami udarjali po mizi. Kmalu sem se tega naveličal, ni mi več dišalo. Toda moja mama je vzela v roke metlo in me gnala okrog vogalov. Tako sem spoznal, da moraš vztrajati, kar mi je bilo vodilo v nadaljevanju življenja. Bilo je veliko nastopov in še več vaj. Vsak nastop nekaj posebnega, z mnogimi glasbeniki in prijatelji. Ko te preplavijo spomini..., spomnim se na nastopu so ljudje ploskali, ko sem metal palice. Pa so mi izpadle iz rok, takrat je nastal še večji aplavz. Ljudje so bili prepričani, da gre za pripravljen scenarij, pa ni bilo to. Še mnogo cvetk je bilo, posebej pred vojsko, ko smo bili še mladi in smo gledali za dekleti. Pri nastopu za štafeto mladosti smo igrali bobnišči še nekaj taktov naprej, kljub temu, da je kapelnik predhodno že zaključil koračnico. Kriva so bila dekleta.

Danes ste eden izmed najstarejših članov, tako po stažu kot po letih. Tukaj na steni vidim mnoge plakete, priznanja za uspešno igranje godbe in vas kot posameznika. Kaj vam to pomeni?

Nastopali smo na mnogih tekmovanjih tako v domovini kot v tujini. V Avstriji, Italiji, bivši Jugoslaviji in celo na Nizozemskem na svetovnem prvenstvu z velenjsko godbo.

Zlata Gallusova plaketa, Napotnikovo priznanje in mednarodno priznanje so osebna vaša priznanja. Kot godba Zarja pa ste dosegli še mnoga druga priznanja.

Res, mnogo je tega. V zadnjem času, smo v drugi jakostni skupini dosegli v Kamniku zlato medaljo pod vodstvom dirigenta Janija Šuligoja. V enako veselje mi je to, da sem lahko svoje znanje prenesel na mlajše, danes uveljavljene glasbenike. Med njimi so tudi takšni kot so g. Dejan Tamše, g. Davor Plamberger, pa g. Lojen, g. Marin Janez, g. Bojan Škruba in drugi. Njim sem dal samo osnovo, ostalo so se naučili z drugimi in seveda sami. Tudi na Velenje imam lepe spomine, kjer sem nekaj let poučeval igranje bobnov v glasbeni šoli in sodeloval z rudarsko godbo velenje.

Še kaj okrog godbe?

Spomnim se, ko smo že na samem začetku igrali budnice. Pa ne samo v Šoštanju, prav tako v Šmartnem, Mozirju in vse tja do Logarske Doline. Atrakcija je bila, ker smo se vozili s tovornjakom. Odšli smo zgodaj zjutraj in nekako tako smo se tudi vrnili naslednji dan. Bili smo utrujeni, a ker smo bili mladi in je po žilah tekla vroča kri in še kaj, se je dalo. Tempo je bil močan, vzdržljivost pa velika. Nekaj kondicije smo imeli tudi od gasilskih vaj. Da ne govorim, na kolikih pogrebih smo igrali in seveda proslavah. Danes je malo drugače, moram takoj povedati, da so tile mladi glasbeniki od sile. So velik potencial, ki prihaja za nami. Dobri in kvalitetni so. Tako, da se ni bati za nadaljevanje zgodbe o godbi Zarja.

Imam občutek, da bi lahko o tem govorila ure in ure. Povejte mi še raje kaj o gasilskem služenju.

Pri ljubljencu.

Strojnik na gasilski tekmi.

Kot pri godbi, tudi tukaj človek potrebuje mnogo časa. Vaje, tekmovanja, vzdrževanje opreme, sestanki, ter seveda gašenje požarov in še kaj. Tiste čase so sirene kar naprej tulile. Največkrat je gorelo v Penku. Vlaki, ki so vozili tod so s svojimi iskrami netili požare. Ves čas smo tukaj delali z občutkom odgovornosti, kar je pustilo na nas vtise pripadnosti neki celoti. Pomagali smo drug drugemu... bila je neka vrsta sloge in prijateljstva. Tu sem spet našel veliko zadovoljstvo v gasilskih avtomobilih in kmalu postal odgovoren za rdeče vozove.

Je s temi avtomobili težko rokovati?

Gasilsko vozilo včasih naleti na ozko cesto, morda sploh ni cesta... nekaj podobnega. Takrat je bilo malo strahu in nevarnosti. Velikokrat smo bili gasilci uporabljeni, ne samo za gašenje požarov, ampak tudi pri dostavi vode v odročne kraje, kjer je le te primanjkovalo. Bil je nevaren odsek, nisi vedel ali bo cesta vzdržala, ali se bo vse pogreznilo. Stopil sem iz kabine, tako, da je avto nekaj metrov peljal zelo počasi brez šoferja, sam pa sem šel poleg. Ko sem videl, da je vse skupaj vzdržalo, sem zopet stopil v avto in odpeljal dalje. Noben me ni videl. Danes to povem, ker se mi zdi smešno, takrat pa je bila zadeva precej resna. Avtomobili so bili potrebni nege in vzdrževanja, vedno so morali biti pripravljeni na sireno. Najlepši trenutki so bili takrat, ko smo kupili nov gasilni avto, pa sem ga lahko pripeljal pred gasilni dom. To so bili časi, ko smo ljudje bili družni, složni in smo veliko sodelovali, ter pomagali drug drugemu. Tako smo zgradili tudi nov gasilni dom in osvojili na tekmovanjih gasilskih enot tudi mnogo pokalov. Tudi veselje je bilo nekaj, da smo bili še bolj povezani.

Tudi gasilskih diplom in priznanj je kar nekaj. Za hrabrost celo III. Stopnje GZS, značka veterana, občinsko priznanje I. stopnje, za 50 let značka, da ne naštevam naprej...

Vse to je res, vendar pri tem je tako, da se vsa takšna priznanja nekako dosežejo v sodelovanju z drugimi. Še enkrat poudarjam, da je potrebno več ljudi, da se človek lahko izkaže. Seveda pa ne gre zanemariti trud posameznika, brez njega ni skupine. Mislim, da poleg diplom, ki krasijo stanovanje, ostaja bolj pomembno tisto priznanje, ki ga človek nosi s seboj. Tisto, kar smo pogasili in si pomagali. Bili so tudi časi civilne zaščite, kjer sem bil v občinski enoti gasilske enote šofer v štabu. Gasilci smo koristni za marsikaj.

V pogovoru ste mi večkrat omenili svoje prijatelje, sodelavce, gasilce, glasbenike, godbenike, brez katerih ne bi bilo celote, brez katerih vaša pot ne bi bila tako uspešna in zanimiva.

Z glasbenimi kolegi.

V dnevih zasluženega počitka.

Bilo jih je veliko. Na vseh področjih delovanja. Ne bi bilo prostora, da bi vse naštel, pa vendarle jih bom nekaj, tistih bližjih. g. Danilo Čebul st., ki mi je včasih resnično in iskreno pomagal, kot sodelavec in prijatelj, gasilec in tako dalje. Pa godbeniki, g. Obreza, g. Dobnik, g. Zupančič, g. Škruba,

g. Zacirkovnik..., še več jih je, pa bi zmanjkalo prostora. Veliko časa sem delil z njimi, za to sem jim vsem hvaležen. Lepe spomine imam tudi na pokojnega g. Silva Tamšeta, ki mi je vлил novih pogledov na glasbo, ter pokojnega Branka Tamšeta glasbenega prijatelja.

Na sliki vidim manjšo stružnico, ki ste jo imeli kar doma. Je bil to poseben hobi? Vidim tudi prav lepo izdelan predmet, kot zlata kljuka?

Včasih smo bili bolj zagnani. Tudi rezervnih delov za kakšno napravo, tako za kakšnega dobrega sosedu, ali za kakšno motorno brizgalko pri gasilcih je zmanjkalo. Pa si se moral znajti. Če si imel delo rad, ti ga ni nobeden oponašal. Važno je bilo, da je bilo popravljeno in da je delovalo. Potem si se spustil še v kakšno umetnijo, kljuko..., ki krasi svoj namen.

Potem sva se zatopila v slike na mizi in obujala spomine. Tista s "fajfo", ali pipo me je spomnila, kako smo otroci včasih gledali za Korlom, kot so mu mnogi pravili. V tem je bil res poseben. Kjerkoli se je pojavil, je za njim dišalo. Zdaj že tri leta ne diši več. Pipo je odložil, čeprav ga še včasih zamika, da bi zopet dišalo. Pripoveduje mi o svojih ljubljencih, družinskih avtomobilih, ki jih je bilo kar nekaj. Tudi njim je posvetil kar nekaj časa. Nekdaj je bila navada, da so ljudje sami več kopali po avtomobilih, tako je tudi sam v tem našel užitek. Z ženo rad gre na sprehod, posebej v zimskem času, poleti pa sta veliko tudi na vrtu, kjer opazujeta naravo. Rada obiščeta svoje otroke in njihove družine. Karli je vesel, ker gredo njegovi glasbeni geni dalje, saj se vnukinja Pia uči na flavto, vnuk Gal pa na tolkala. Omeni mi še drugi dve vnukinji Petro in Mojco, ki da se pridno učita in sta mu v veselje. Zatem mi ponudi kozarec piva, skoraj zaščitni znak tako godbenikov, kot gasilcev, kjer poleg piva steče tudi beseda s prijatelji. Mnogo bi bilo potrebno še povedati, pa mogoče ob drugi priliki. Dokler bo polnil naša ušesa s svojimi ritmi, aktivnostmi, predvsem pa veselim razpoloženjem, bomo tudi Šoštanjčani z njim uživali. Sam mu želim še mnogo glasbenih nastopov in veliko užitka ob svojih tako starih, kot morda novih ljubeznih.

Mesec november in naši rajni

Mesec november nam kaže naravo, ki se počasi spravlja k zimskemu počitku. To izraža tudi naše starodavno ime za november: listopad.

Ta mesec, ki naznanja počitek narave, je posvečen spominu rajnih. Tudi rajni so v stanju počitka. Zato se od njih poslavljamo s: "Počivaj v miru." Pokopališče imenujemo božja njiva miru. Pogrebne žalostinke opevajo počitek rajnih.

Skozi ves november se bomo podajali na te njive miru, na grobovih rajnih prižigali sveče in se rajnih spominjali v molitvi in pri daritvi svete maše.

Mesec november začenjamo s slovesnim praznikom vseh svetih. Ta praznik nam govori, da se naše zemeljsko življenje izteka v neminljivo radost. Blaženi škof Anton Martin Slomšek je ob tem dejstvu zapel: "V nebesih sem doma."

Prazniku vseh svetih sledi praznik vernih duš. Ta praznični dan nas spodbuja k molitvi za naše rajne, ki jim s tem pomagamo k polnejšemu zrenju Boga.

Krščansko spominjanje rajnih je vse prežeto s prepričanjem, da smo z njimi še vedno v občestvu, da lahko drug drugemu pomagamo k svetosti. ■

Jože Pribožič, dekan

Zahvalna nedelja

Hvaležnost ni prvenstveno beseda in ne čustvo, ampak način življenja. Objestnost do narave zanika našo hvaležnost. Kaj vse smo uničili in še uničujemo. Neobzirnost do sodelavcev, sopotnikov, do naših najbližjih preklicuje hvaležnost besedi. Nevestnost pri delu, nepoštenje v medsebojnih odnosih, izrabljanje bližnjega, vse to nasprotuje pravi krščanski hvaležnosti. Dobra uporaba duševnih in telesnih sposobnosti za med-

sebojno pomoč, brez računice o velikem plačilu in zaslužku, brez častiželjnosti in razkazovanja, to je krščanska hvaležnost.

Pod vplivom brezvernih ideologij postaja življenje vse bolj površinsko in brez globljega jedra. Poslanstvo kristjanov je, da dajejo s svojo pravo kvaliteto življenju pravi ton in vrednost. Težka naloga, a sprejeli smo jo od Boga.

Beseda hvala je nekaterim vedno na jeziku, življenje pa tega ne kaže. To je bolj izraz navade. Drugim pa težko pride iz ust, kot da jim nihče ničesar dobrega ne stori. Najmanj pa je prave hvaležnosti deležen Bog, od katerega prihaja vse dobro, tudi tisto, kar prejemamo od ljudi.

Zahvalna nedelja, ki jo bomo letos obhajali 9. novembra in se tako zahvalili Bogu za vse dobro, kar smo v tem letu doživeli in prejeli (tudi za letino), nas predvsem uči te prave hvaležnosti. Zato: Bogu hvala za vse! Zakaj naši dnevi so obogateni z darovi, ki nam jih daje Gospod. Vse je božji dar, tudi najbolj drobne stvari. In vsi ti darovi delajo neko življenje ali jasno ali mračno, kakor pač kdo te darove uporablja.

Letošnja zahvalna nedelja pa nosi v sebi še eno nam zelo ljubo praznovanje, ki ga imenujemo MARTINOVANJE. Kdo še ni slišal za sv. Martina, ki ga povezujemo z dogodkom, ko se mošt spremeni v dobro domačo kapljico, ki radost srcu deli. Sv. Martin Porres iz Lime je svoje življenje posvetil služenju bolnikom. To službo je opravljal tako vdano in skrbno, da so se mu vsi čudili. Tudi siromakom je rad pomagal. Zaradi tega so ga imenovali kar Dobrotljivi Martin. Odlikoval se je v izredni ponižnosti in spokornosti. Njegovo zvesto službo Bogu in bližnjemu je Bog blagoslovil z obilnimi sadovi.

K takšnemu služenju smo povabljeni tudi mi. Izkoristimo torej mesec november, ki je predvsem mesec spomina na rajne, za iskreno zahvalo Bogu za vse, kar prejemamo, in se veselimo življenja drug ob drugem. ■

Janko Babič, kaplan

ŽUPNIJSKA OBVESTILA

- 1. november: vsi sveti

- ob 8.30 maša v župnijski cerkvi,
- ob 11.00 maša v mestni cerkvi,
- ob 14.00 maša v Podkraju in molitev na pokopališču,
- ob 10.00 maša v Belih Vodah in molitev na pokopališču,
- ob 10.00 maša v Zavodnjah in ob 14.00 maša in molitev na pokopališču,
- ob 18.00 rožni venec v mestni cerkvi.

- 2. november: verne duše

maše po nedeljskem razporedu, v Belih Vodah in Zavodnjah po maši molitev na pokopališču.

- 9. november: 32. navadna nedelja - ZAHVALNA NEDELJA

maša v zahvalo tudi pri sv. Antonu v Skornem ob 11. uri.

- 16. november: 33. navadna nedelja

maša v zahvalo pri sv. Duhu v Ravnah ob 11. uri.

- 23. november: 34. navadna nedelja - praznik Kristusa kralja vesoljstva

maša v zahvalo tudi pri sv. Florijanu ob 11. uri. Popoldne ob 15. uri srečanje dekanijskih pevskih zborov pri sv. Martinu v Velenju.

Na Kopah pa kopa

Člani Društva invalidov Velenje so se tudi tokrat odzvali povabilu, ki so ga dobili od Društva invalidov Slovenj Gradec. Skupaj z Velenjčani in Šmarčani smo se tovariškega srečanja invalidov na Kopah udeležili tudi člani šoštanjskega odbora, tokrat že tretjič.

Že na poti na Kope je v avtobusih vladalo veselo razpoloženje, saj je jutro kazalo na lepo, sončno soboto. Organizatorji so na prizorišču pred planinskim domom postavili velik šotor in ker smo prispeli med prvimi, zadrege za prostor ni bilo. Vsak od nas je dobil tudi blok za malico. Kmalu se je pričel kulturni program z glasbo. Pozdravilo nas je tudi nekaj govornikov, med njimi podžupan Slovenj Gradca ter poslanec v državnem zboru, doma iz Mislinje. Nato je sledil govor predsednika Društva invalidov Slovenj Gradec, ki je povedal, da se je srečanja, ki je jubilejno, udeležilo okrog 3500 invalidov od vsepovsod, celo iz Gornje Radgone so se odzvali vabilu.

Po končanem programu je bila pri kapelici sv. Ane maša, ki je bila nekaj posebnega iz več razlogov. Kapelica je tako majhna, da so oltarno mizo postavili kar na prosto, mašo pa je vodil šoštanjski rojak,, doma iz Raven, g. Tine Tajnik, ki je že dolga leta župnik v Mislinji, kamor spada tudi imenovana kapelica. G. Tine je po končani maši povedal, da že tradicionalno na koncu maše pove kako šalo in nas tudi tokrat razveselil z duhovitim "vicem". Povedal pa je tudi, da so mu tokrat člani turističnega društva izkazali posebno čast in ga povabili, da blagoslovi in prvi prižge kopo, ki so jo postavili malo dalje od kapele.

Tako smo se vsi skupaj sprehodili do kope, ki sta jo postavila znani Ruda z Graške Gore in njegov pomočnik. Ruda je navzoče pozdravil in povedal nekaj zanimivosti iz oglarskega življenja, saj so poleg kope napravili iz lubja tudi oglarsko bajto kakor včasih. Povedal je, da oglarjenje sicer zgublja na pomenu, včasih pa je bilo tako potrebno, da so oglarje celo oprostiti mobilizacije v 1. svetovni vojni. Nato je g. župnik kopo blagoslovil in jo tudi prižgal.

Po tem smo se porazgubili po lepih pohorskih tratih in gozdovih, nekateri so jo ubrali na bližje pohorske planinske kočje, drugi nabirat borovnice ali zdravilne zeli in rožice za boljšanje zdravja, nekateri pa kar tako, na kratek sprehod in pogovor s prijatelji.

Skratka, izlet, da smo si takoj obljubili, da spet pridemo! ■

Marija Lebar

Del šoštanjskih udeležencev.

Foto: Marija Lebar

Maša pri kapeli sv. Ane.

Foto: Marija Lebar

G. Tine blagoslovlja kopo.

Foto: Marija Lebar

Ruda z Graške Gore na kopi.

Foto: Marija Lebar

Kakšno mesto zasedamo v slovenskem prostoru

Župani občin savinjsko-šaleškega območja se ne strinjajo z novo pripravljeno Strategijo razvoja Slovenije. Le-ta po njihovem zanemarja interese savinjsko-šaleškega območja, oziroma je pripravljena tako, da bi ta del Slovenije, ki je sicer ekonomsko zelo močan, v prihodnosti lahko doživel gospodarsko stagnacijo. Ne strinjajo se z oblikovanjem osmih središč, v katerem ne bi bilo Velenja in Šoštanja, poudarili pa so tudi, da je enomesečni rok za razpravo o tako pomembnem dokumentu, ki je mimogrede izdelan od zgoraj navzdol, odločno prekratek. Toliko na kratko iz novinarske konference, ki je bila v Nazarjah v ponedeljek, 29. septembra, in katere so se udeležili župani zgornjesavinjske regije ter župani Velenja, Šoštanja in Šmartnega ob Paki skupaj s predsednico gospodarske zbornice in nekaterimi predstavniki gospodarstva v dolini.

Zakaj gre? Temeljni dokument, ki bi opredeljeval bodoči razvoj tega območja, ne upošteva že pripravljenih ugotovitev Regionalnih zasnov prostorskega razvoja savinjske regije, ki je nedvomno pripravljen na podlagi interesov in potreb tega območja. Velika pomanjkljivost v strategiji je že prometna rešitev, ki zanemarja cestne povezave z Zgornjo Savinjsko dolino (od leta 1990 se ni ničesar izboljšalo), prav tako pa je gospodarstvo tega območja, kar se cestnih povezav tiče, odrezano od Avstrije in koroškega dela. Župani so skupno ugotovili, da podpirajo takšen pristop regijske zasnove prostorskega dokumenta, ki bi vključeval vse koristnike prostora, še posebej pa bi moral upoštevati gospodarski vidik. Po nekaterih podatkih sodi Savinjsko-šaleška regija med trinajstimi regijami na sedmo ali celo na peto mesto glede na gospodarske rezultate. V njej je več centrov, ki so precej izvozno usmerjeni, od turizma, predelovalne industrije in energetike. Zato ne morejo več dovoliti, da bi usodo tega območja prepustili drugim, ampak ga bodo krojili tisti krogi, ki v njem živijo. Takšen naj bi bil rezime te okrogle mize v Nazarjah, čeprav pa na vprašanje ene izmed novinark, do kod bodo župani s tem vztrajanjem šli, ni bilo jasnega in odločnega odgovora.

Še nekaj izjav s konference: Anka Rakun, županja Ljubnega ob Savinji, meni, da morajo župani nastopati enotno in se zavzemati za večjo komunikacijo in upoštevanje potreb prostora na državnem vrhu.

Srečko Meh, župan Mestne občine Velenje, poudarja, da se je strategija, izdelana z metodo regionalne agencije, ne vklaplja v politiko občin oziroma bi v primeru, da bi bila sprejeta, povzročila prehode gospodarske razlike. Zato, poudarja, se župani borijo na vseh nivojih in gradijo koalicijo s pridobivanjem somišljenikov v gospodarstvu.

Milan Kopusar, župan Občine Šoštanj, je poudaril vlogo TEŠ v slovenskem prostoru, ki zagotavlja 1/3 energije, zato ni dopustno, da v planih ni upoštevanih razvojnih možnosti, ki jih načrtujejo v TEŠ. Alenka Avberšek, predsednica Savinjsko-šaleške zbornice Velenje, ki je pripravila tiskovno konferenco skupaj z župani devetih občin, pa je v zaključkih predlagala, da oblikujejo enotna stališča, ki bi se navezovala na vključevanje vseh korisnikov prostora v regijskih zasnovah, ter da ne sprejemajo koncepta strategije prostorskega razvoja z 8 središči. Velenju je treba dati status središča nacionalnega pomena. Z še nekaterimi predlaganimi stališči so zaključili konferenco, ki je v nekem trenutku izzvenela tudi z malce grenkobe. Župani menijo, da v centru Slovenije še vedno mislijo, da se je v Savinjsko-šaleški regiji čas ustavil pred 40 leti. ■

Milojka Komprej

Klobuk dol !

Jože Aristovnik je pred nedavnim naštel županu Občine Šmartno ob Paki tri glavne naloge, na katere Lojz Podgoršek ne sme pozabiti.

Foto: Jože Miklavc

Prvič, ohrani Šmartno kot vinorodno gorco, drugič, pod kozolcem, ki so nam ga pripeljali gasilci, spet prirejaj igre, tretjič, nogomet je za Šmarčane še najbolj neškodljiva droga, zato stori kaj za to, da NK ERA Šmartno slučajno ne zmrzne.

Župan Podgoršek pa mu je takoj odvrnil: Vsak pravi Šmarčan že ima vsaj eno gorco, pod kozolcem stojiva in sva pravkar pričela igrati, nogometaši pa bodo tako državni prvaki, je nekoč dejal Gvido Omladič, predsednik slavnega sponzorja ERA d.d. Torej, pri nas je vse v redu, le klobuk sem dal za nekaj časa dol. ■

Jože Miklavc

Peš bomo hodili

Predstavitve projekta gradnje peš poti od deponije premogovnika do Pohrastnika, ki je bila 6. oktobra v avli Kulturnega doma Šoštanj, žal ni naletela na zaslužen odmev. Kar pa ne pomeni, da bo zmanjšalo veter v jadrnih Krajevne skupnosti Šoštanj, ki ima namen gradnjo izpeljati že v tem mandatu. In upamo si trditi, da se bo to gotovo tudi zgodilo.

Kakor koli že, pa je predstavitev projekta, ki ga je predstavila krajska arhitektka Saša Piano iz Ateljeja krajske arhitekture Piano, navdušil zbrane, ki so z veseljem prisluhnili ideji. Pot, ki bo vodila od premogovnika do Pohrastnika, bo opremljena za kolesarje in pešce, ponekod bodo počivališča s klopami, drugod celo igrišča in opazovališča. V okolju bo pot tekla drugače kot v mestu, pri čemer je pričakovati, da bodo Metleče in okolica Družmirskega jezera s tem pridobili na zanimivosti. Svet Krajevne skupnosti Šoštanj, ki mu predseduje mag. Cvetka Tinauer, je prepričan, da bodo do aprila leta 2004 že dobili gradbeno dovoljenje, tako da lahko pričakujemo, da bo ta pomlad v Šoštanju spet začetek nečesa novega.

Kot je povedala arhitektka Saša Piano, pomeni snovanje peš in kolesarske poti več kot samo potegniti linijo skozi prostor, temveč gre za to, da z vnašanjem poti v prostor vneseš vanj nove dejavnosti in oživiš že obstoječe. ■

Milojka Komprij

Rusko kegljišče v Lokovici

Priljubljeno kegljišče s kroglo na vrVICi ali, kot rečejo preprosto, "rusko kegljišče", je našlo svoj prostor tudi v Lokovici. Svečano so ga odprli 16. septembra - kako drugače kot pa z zagrizeno borbo domače in gostujočih ekip.

Da je kegljišče projekt društva upokojencev, ni treba posebej razlagati, pri zadevi pa se je še posebej trudil pododbor Lokovica, tako pri izgradnji kot pri otvoritvi, na kateri se je na lep jesenski popoldan pomerilo kar precej ekip. Pri tem ženske ekipe niso zaostajale. Tudi število podrlih kegljev je bilo dokaj izenačeno. Pri moških so prvo mesto odnesli Škalčani, pri ženskah pa je šel pokal ekipi Šoštanj - Zavodnje. Sodelovale pa so še ekipe Šmartno ob Paki, Šoštanj - Lokovica, Vinska Gora, Velenje, Šoštanj in Pesje.

Predsednik Društva upokojencev Šoštanj Leopold Kopusar je častno pognal vrVICo, kakšen kegelj pa je menda podrl tudi župan občine Milan Kopusar, ki so ga medse povabili upokojenci. Kot častnega gosta, seveda. ■

Milojka Komprij

SDS

Slovenska demokratska stranka

SDS se je pred nekaj dnevi preimenovala v Slovensko demokratsko stranko. Odločitev je sprejel svet SDS in s tem zaključil že tri leta trajajočo razpravo o spremembi imena stranke.

Prevladalo je prepričanje, da je sedaj, dobro leto pred parlamentarnimi in evropskimi volitvami, najprimernejši trenutek za to pomembno odločitev. Kot je poudaril predsednik SDS Janez Janša, SDS s spremembo svojega imena zaokroža svojo politično identiteto. Program stranke ostaja nespremenjen, saj bo stranka še naprej poudarjala pomen demokracije in narodne identitete. S spremembo imena se bo SDS še približala svojima evropskima partnerjema, Evropski demokratski uniji (EDU) in Evropski ljudski stranki (EPP), ki se na ravni evropskega parlamentarnega življenja združujeta v skupni parlamentarni skupini, ki je najmočnejša v evropskem parlamentu. V njenem okviru bodo delovali tudi poslanci SDS.

Sprememba imena je povezana tudi z dejstvom, da želi SDS okrepiti svojo pozicijo na sredini slovenskega političnega prostora in med srednjim slojem. Socialna struktura se je na Slovenskem v zadnjih desetih letih namreč zelo spremenila. Oblikoval se je sloj izjemno bogatih, na drugi strani se je povečal sloj revnih in tistih, ki so na meji revščine. Srednji sloj, ki je socialni steber stabilne demokracije in povsod glavni nosilec napredka, pa je naraščal zelo počasi. Slovenska demokratska stranka želi bolj simbolizirati razvojni zasuk Slovenije, ki ga potrebujemo ob vstopu v EU - več vlaganj v človeka, v znanje, večje razvojne spodbude za razvoj malega in srednjega gospodarstva in v projekte, ki lahko v prihodnosti dejansko omogočijo, da bo v Sloveniji srednji sloj kot motor razvoja in stabilnosti obsegal 60 ali 70 procentov prebivalstva. Seveda pa ostaja SDS tudi v prihodnje socialno naravnana. Posebej bo bolj poudarjala selektivno socialno politiko, kar pomeni, da naj bodo blagodata socialne države deležni le tisti, ki jo res potrebujejo. Predvsem pa se bo SDS še naprej kot je zapisala v program, zavzemala za to, da se ustvarijo takšne razmere, v katerih si bodo revni lahko sami pomagali in si ustvarili dostojno življenje. To pomeni, da se bo SDS zavzemala za ustvarjanje novih produktivnih delovnih mest z gospodarskim in demografskim razvoje, za dostopnost šolanja, ugodnejše kreditiranje mladih družin in druge razvojne vzpodbude.

SDS je danes kot naslednice dveh izvornih demokratskih organizacij iz vrst nekdanjega Demosa - Slovenske demokratske zveze in Socialdemokratske zveze Slovenije prehodila pomembno razvojno pot. Strankarsko prizorišče se v Sloveniji postopoma ureja in postaja bolj prepoznavno. Prispevek SDS k temu je tudi sprememba imena, s čimer bo olajšana politična izbira volivcem. Nenazadnje je pomembna tudi promocija imena slovenske države. Slovenija postaja del evropskih in svetovnih integracij, SDS pa strankarskih. Da se ne bi stopila z drugimi v nepotrebno in nevarno enovito gmoto, je nadvse pomembno tudi ohranjati in poudarjati slovensko nacionalno identiteto. S spremenjenim imenom, ki vsebuje besedo Slovenska bo SDS v okviru Evropske unije lažje opravljala to pomembno nalogo.

Torej SDS je odslej SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA. ■

Občinski odbor SDS Šoštanj, Predsednik Vojko Krneža

Praznik je naš!

Prebivalci Občine Šoštanj so sprejeli občinski praznik za svoje praznovanje in veselja. Za kar prazniki so! V dneh od 4. septembra, do 18. oktobra letos, se je zvrstila cela vrsta prireditev, ki so popestrile naše kraje in naše praznovanje.

Šoštanj, Mestna Galerija, 4. september in 23. september.
Arheološki mozaik

Iz zbirke Zvoneta Čebula

Žal se arheološka razstava Arheološki mozaik, ki jo je po zbirki zbiratelja Zvoneta Čebula v Mestni galeriji Šoštanj uredila arheologinja Danijela Brišnik, konec oktobra zaključuje.

Foto: M.K.

Kamen. Glina. Kovina je bila rdeča nit razstave, sestavljene iz sto in enega predmeta, izdelanega iz naslovnega materiala. Predmeti, zbrani iz vseh vetrov bivše Jugoslavije, Slovenije in Evrope pripadajo različnim časovnim obdobjem, vse od prazgodovine do srednjega in novega veka. Ravno časovna in tipološka raznolikost je narekovala določen izbor predmetov za nadaljnjo analizo, ki se je osredotočila predvsem na antiko in pozni srednji vek, medtem ko so predmeti iz ostalih obdobji opredeljeni in predstavljeni z osnovnimi časovnimi in tipološkimi podatki. Kljub temu da je ostalo nekaj predmetov neopredeljenih, je veliko predmetom s pomočjo strokovne literature in analogij le uspelo vdahniti drobce življenja, ki so ga nekdanje živeli.

Danijela Brišnik je s pomočjo Roberta Krempuša, kons. tehnika, razstavljene predmete tudi tekstovno osvetlila in jim namenila strokovno razlago. Obisk razstave in zanimanje zanjo je bilo pričakovano dobro. Kot del pouka so ogled razstave vključile tudi domače in bližnje šole, katere je k ogledu še posebej povabil Zavod za kulturo Šoštanj, organizator tega projekta.

Še posebej smo lahko veseli, da se je ureditve razstave s pomočjo Muzeja Velenje in dr. Toneta Ravnikarja lotila prav domačinka Danijela Brišnik, ki je znala razstavi poleg strokovne podlage vdahniti tudi značilnost zbiratelja samega - veliko emocij do razstavljenih predmetov in osebnega zadovoljstva.

Odprtje razstave je bilo 23. septembra, na odprtju pa smo imeli čast gostiti tudi solistko zbor Heleno Čebul, ki jo je na klavirju spremljala Marta Marolt. Obe sta pevki slovenskega komornega zbora v Ljubljani, ob tej priložnosti pa sta navdušili z izbrano glasbo. ■

M.K.

Ravne, Pristava, 4. september in 23. september.

Oglar pač mora bit'

Na Pristavi so pod razvalinami gradu Forhteneka že drugo leto kuhali oglje. V začetku septembra so postavili kopo in domačini so se potrudili okrog nje, kolikor je bilo potrebno in še bolj. Bojan Miklavžina in Rudi Strmčnik, glavna kuharja-oglarja, sta strogo nadzorovala delo, da je bila kopa postavljena in pokrita, tako kot je treba. Nato sta jo zažgala skozi stržen in skrbela, da je bila temperatura vedno primerna, tam do 280 stopinj. Minulo nedeljo so ohlajeno kopo razdrli in ugotovili, da je oglje dobro kuhano.

Foto: Dejan Tonkli

Pristavčane že poznamo iz takih in podobnih akcij in kraj živi s petdesetimi člani tamkajšnjega turističnega društva ali pa bolje rečeno - kraj je društvo. V tem mandatu jih usmerja Drago Kotnik. Kuhanje oglja ni edina prireditev, ki jo naredijo čez leto, je pa zagotovo dobro obiskana. Vse dneve kuhanja so se ob kopi ustavljali ljudje in oglarja, ki sta bila vseskozi prisotna, sta jim rada povedala, kako teče postopek. Ogljedali so si lahko tudi bivališče oglarja - kožarico in v soboto ter nedeljo prisluhnili domači glasbi. Škoda, da je malo kazi-lo slabo vreme, a so se sodelujoči že znašli. Kadar je bilo zunaj mokro, so mokrili še znotraj. Produkt kuhanja oglja je seveda oglje in na Pristavi ga lahko dobite, kolikor ga rabite za svoje roštiljčke.

O oglarjenju vemo več ali malo. V preteklosti je veljalo za najpogostejšo obliko izkoriščanja gozda. V zlati dobi fužinarstva, ko se je oglje najbolj uporabljalo, je bilo v Zgornjesavinjski dolini in na Jelovici več kot 1500 kopišč. Oglje izdelujejo pretežno iz listavcev, čeprav je tudi smreka uporabna. Za drva uporabljajo cepanice, dolžine do največ 1,5 m. Predel, kjer je kopa, je kopišče, ki je na

sredini nekoliko dvignjeno zaradi odtekanja vode. Kopa se začne postavljati v sredini, kjer s pomočjo štirih kolov ustvarijo stržen kope. Okrog njega postavijo drobna drva čim bolj skupaj. Okrog osrednjega dela se nato naložijo debelejša drva na tak način, da je vmes čim manj zraka. Glava kope ji da primeren krožni zaključek. Kopa se pokrije s steljo in zemljo. Dovod zraka in odvajanje dima poteka s pomočjo odprtih v prevleki iz prsti. Kopa se zažge pri strženu. Na dnu stržena je ognjišče. Ogenj se širi proti vrhu kope, zaradi posedanja drv pa je treba kopo tlačiti, da se v njej ne ustvarja preveč praznega prostora. Barva dima služi kot razpoznavno znamenje in ko se neha kaditi in se spodaj pojavi moder plamen, je kopa kuhana.

Nato sledi čiščenje, hlajenje in razdiranje kope. Razdira se s strani ali z vrha. Ko pridejo do oglja, ga lahko nekaj odstranijo, ostalo kopo pa prekrijejo, da zavarujejo preostanek. Dobro kuhano oglje je črne barve, svetleče, ob prelomu nastanejo ostri robovi. Dodaten kriterij za pravo oglje pa so seveda bili nekoč in so še danes potrošniki. Na Pristavi so po dveh sezonah že dokaj izkušeni. Vaja pa bo delala mojstra tudi v bodoče. ■

Milojka Komprej

Florjan, igrišče Pohrastnik, 6. september in 7. september

Mali nogomet

Športno društvo Pohrastnik je v mesecu septembru v okviru praznika Občine Šoštanj oraniziralo doslej že 5. tradicionalni turnir v malem nogometu za prehodni pokal Občine Šoštanj.

Na turnirju je sodelovalo 12 ekip iz celjske in koroške regije. Tudi letos so imeli gledalci priložnost videti zelo kvalitetne in izenačene tekme, kar se je še posebej izkazalo v končnici turnirja.

Med štiri polfinaliste so se uvrstile ekipe: NK Vigo Herbi, Avtošola Antlej, Rdeči vrage in ekipa Sovič Nizke gradnje. Po zanimivih in izenačenih dvobojih sta v finalu igrali ekipi Avtošole Antlej iz Velenja, ki je z rezultatom 2 : 1 premagala ekipo NKVigo Herbi iz Vinske Gore, ter domačini Sovič Nizke gradnje, ki so prav tako z rezultatom 2 : 1 premagali ekipo Rdečih vragov iz Šoštanj.

V finalu smo lahko spremljali pravo nogometno poslastico, saj je bila tekma pred nabito polnimi tribunami in v sijajnem vzdušju zares atraktivna in izenačena. Finalna tekma se je končala z rezultatom 6 : 4 v korist Avtošole Antlej, tako da je bil končni vrestni red naslednji: 1. Avtošola Antlej, 2. Sovič Nizke gradnje, 3. NK Vigo Herbi, 4. Rdeči vrage.

Ob koncu turnirja je sledila še podelitev prehodnega pokala Občine Šoštanj in pokalov prvim trem ekipam, naj vratarju in naj strelcu. Zaradi zadržanosti g. župana je pokale najboljšim podelil predsednik Športnega društva Pohrastnik.

Ob koncu lahko rečemo le to, da je turnir v celoti zelo dobro uspel, za kar se zahvaljujemo vsem donatorjem, še posebej pa Občini Šoštanj. Vsi so veliko pripomogli k izvedbi tega turnirja, organizatorji ŠD Pohrastnik pa se bomo potrudili, da bo naslednji turnir še boljši in pestrejši.

Lep športni pozdrav! ■

Organizator Športno društvo Pohrastnik

Šoštanj, Mestna galerija, 7., 14., 21., 28. september

Ustvarjalnosti ne manjka

Delavnice v Mestni galeriji Šoštanj so se po predvidevanjih dobro iztekle.

Če smo prazniku občine namenili pesmi in svečanosti, smo mu namenili tudi ustvarjalnost. Mlajši in najmlajši so se prvi dve nedelji v galeriji izkazali v lončarstvu in lutkarstvu, nekoliko starejši pa so se pozabavali ob glasbi in izbranim DJ, ki jim je pokazal nekaj trikov. Obisk je bil zadovoljiv in kaže na to, da si v šoštanjskem prostoru te vrste aktivnosti želimo. Delavnice bodo predvidoma spet v mesecu decembru, ravno tako ob nedeljah. ■

M.K.

Zavodnje, park pred šolo, 12. september

Mladi kiparji

Mala Napotnikova kolonija, ki se je tradicionalno udeležujejo otroci šol Šaleške doline, se je v soboto, 13., 9. zaključila. V domu Krajevne skupnosti Zavodnje smo si gostje lahko ogledali lesene skulpture, ki so jih ustvarjali otroci po svoji domišljiji in svojih močeh.

Foto: Dejan Tonkli

Domišljija je bila brezmejnna, moči pa je včasih najbrž zmanjkalo. Zato je za dleto, kladivo, žebelj in celo žago tu in tam poprijela odrasla roka. Mentorica prof. Lapajnetova pa stric "Žagar", pa še kdo. Tudi priznani kipar Franc Ravnjak se je vrtel med bodočimi umetniki in jim pomagal, da je dleto prav drselo. Dela mladih kiparjev bodo v prihodnjih mesecih razstavljeni na različnih lokacijah v Šaleški dolini. Upajmo, da jih bomo videvali na primernih in vidnih mestih, da si jih bo lahko ogledalo čim več ljudi.

Malo Napotnikovo kolonijo je v spomin temu velikemu slovenskemu kiparju, ki je živel v Zavodnjah, pred davnimi leti ustvaril majhen krog ljudi. Med njimi je zanj zaslužna učiteljica Majda Lesničar, ki je takrat službovala na Kajuhovi šoli v Šoštanju. Udeležujejo se je učenci šol Šaleške doline, njen organizator pa je Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje. Vsako leto poteka v Zavodnjah pri šoli, kjer otroci bolj ali manj iz lastne domišljije ustvarijo občudovanja vredne plastike. Letos so se je udeležili učenci

osnovnih šol Gorice, Livade, Šaleka, Gustava Šiliha, Mihe Pintarja Toleda, Antona Aškerca iz Velenja, Bibe Rocka in Karla Destovnika Kajuha iz Šoštanja, OŠ Bratov Letonje iz Šmartnega ob Paki ter gostujoče šole iz Prebolda. V tej pisani družini so ustvarjali skulpture, različne po tehniki izdelave in vsebini. Vsaka zase je zanimiva, vsaka ima svoj naslov in v njem svojo sporočilnost. Mentorica Dragica Čadež Lapajne, ki že tretje leto obiskuje to kolonijo, je nad izdelki navdušena, ravno tako je zadovoljna z uspehom kolonije Tinca Kovač, predstavnica MZPM. Ker pa so kolonijo obiskali tudi župani sodelujočih občin in predstavniki družbenih dejavnosti, predvidevamo, da so rekli tudi kakšno o bodočnosti te kolonije. Ob letošnji tridesletnici bi gotovo veljalo razmisliti, kako jo nadgraditi, razširiti in jo uvrstiti med pomembnejše dogodke na področju kiparskih delavnic v Sloveniji. Najbrž je čas za spremembo. ■

Milojka Komprij

Šoštanj, Kajuhov park, 20. september

Poskočimo!

Šaleška folklorna skupina Koleda, je znana po vsem svetu. Tokrat smo jo z velikim veseljem občudovali v Kajuhovem parku v Šoštanju. ■

Foto: Arhiv

Šoštanj, Prešnov trg, 27. september

A ni predrago?

Foto: Jože Miklavc

Šmihelov sejem na Prešernovem trgu vsako jesen, v okviru občinskih praznovanj, kliče po ureditvi tega kotička Šoštanja. ■

Topolšica, 27. september

Za druženje, šport in rekreacijo

Večnamenski prostor, ki so ga v Topolšici svečano predali namenu 27. septembra, bo služil ljubiteljem športa in rekreacije in gotovo zadovoljil potrebe, ki jih izražajo pristaši nogometa, tenisa ter odbojke pa tudi košarke.

Ureditev tega prostora spada v dolgoročno planiranje ureditve kraja Topolšica, ki se je začelo po besedah g. Pukla od zadaj in že leta 2000. To pomeni iz skrajnega konca Topolšice proti notranjosti. V zadnjem koncu Topolšice pri garažah, stari žagi in prostoru, kjer so za potrebe bolnice sušili perilo, so v teh letih uredili obračališče in preplastili cestišče, posodobili nato še območje proti zdravilišču ter v letošnjem letu dokončali športne površine. V plan pa sodi še pokritje teh površin in ureditev infrastrukture. Vse skupaj bo dajalo celotni Topolšici urejen videz, domačini pa bodo gotovo s pridom uporabljali večnamenski prostor, poleg tega, da ga bodo lahko koristili tudi gostje zdravilišča. Krajanje so se tudi sami izkazali z delom. Kljub temu je projekt, ki ga bodo nadgradili še z namestitvijo igral za mlajše, vreden okrog 30 milijonov. Sodelovanje Krajevne skupnosti Topolšica in bolnice, ki je odstopila prostor in tudi sicer pomagala, turističnega društva, zdravilišča pa tudi Občine Šoštanj, se je tokrat izkazalo kot zelo uspešno. Zato je bilo veselje ob otvoritvi toliko bolj upravičeno.

Otvoritev je bila, kot se za igrišča spodobi, športno naravnana z različnimi tekmami. Predsednik krajevne skupnosti Viki Drev je spregovoril o poteku projekta in poudaril, da je bila ureditev takšnih površin pravzaprav nujna, župan Občine Šoštanj Milan Kopušar pa je povedal, da je to že tretje igrišče, ki so ga v občini letos predali namenu. Podelili so tudi priznanja za posebej izkazano pomoč, ki sta jih prejela Marjan Ledinek in Stanko Hriberšek, godba Zarja in otroci topolške šole pa so dodatno poskrbeli za razpoloženje. ■

Milojka Komprij

Šoštanj, Mestna galerija, 27. september

Barok in romantika

Mladen Bucić, ki je s svojim izborom baroka in romantike na klasični kitari v Mestni galeriji Šoštanj konec septembra navdušil občinstvo, je mlado, a zanimivo ime med virtuozii.

Rojen je leta 1976 v Slavonskem Brodu, kjer se je že z osmimi leti začel preizkušati na kitari. Šolal se je na glasbeni šoli v Ljubljani ter nato na glasbeni akademiji v Zagrebu, kjer je leta 1998 diplomiral. Leta 2002 je s koncertno diplomom zaključil podiplomski študij na Visoki šoli za glasbo Franz Liszt v Weimarju. Kot je uvodoma povedal sam, se posveča študiju in izvajanju starejše glasbe. Tokrat je v galeriji predstavil obdobje baroka in romantike. ▶

Foto: Milojka Komprej

Koncert, ki je pred kratkim zvenel na odru Cankarjevega doma, je bil v Šoštanju izveden enako predano in popolno. V uri in pol trajajočem programu je v kitarški priredbi, ki je tudi v glavnem Bucičeva, izvajal dela Georga Philippa Telemanna, Leopolda Weissa Regondia, Napoelona Coste in Enriquea Grandosa. V priložnostni zloženki pa so lahko poslušalci prebrali tudi življenjepise avtorjev skladb, ki so navdušili Buciča v taki meri, da jim s študijem in izvajanjem njihovih skladb posveča večino svojega časa.

Kljub temu da je koncert izzvenel morda nekoliko bolj zahtevno ali pa ravno zaradi tega, bi bilo mladega virtuozu potrebno še kdaj uvrstiti na spored prireditev. ■

Milojka Komprej

Šoštanj, Kavarna, nedelja 28. september ob 19.30

Nastop okteta TES in rudniškega okteta

organizator ZKD Šaleške doline in JSRS za KD ■

Foto: Dejan Tonkli

Smrekovec, 28. september

Pohod na najvišji vrh občine Šoštanj

SMREKOVEC 1577m

V nedeljo, 28. septembra 2003, je Planinsko društvo Šoštanj v sodelovanju z Občino Šoštanj in Športno zvezo Šoštanj izvedlo že tretji pohod na Smekovec 1577 m, ki je najvišji vrh Občine Šoštanj.

Foto: Bojan Rotovnik

Pohod bo organiziran tudi v prihodnje, saj je interes pohodnikov iz leta v leto večji. V letu 2001 se je pohoda udeležilo 31 pohodnikov, leta 2002 že 82 pohodnikov in letos rekordnih 108 pohodnikov (63% moških in 37% žensk). Za posebno presenečenje na pohodu je poskrbela Občina Šoštanj, saj je vsak pohodnik prejel novo karto Občine Šoštanj, kjer so označene tudi vse planinske poti in kočje na območju, ki ga pokriva karta.

Pohodniki so pričeli svoj vzpon pri gostišču Grebenšek v Belih Vodah in se mimo kmetije Sp. Brložnika, kjer so člani Lovske družine Smrekovec pripravili pogostitev za vse pohodnike, vzpeli do Doma na Smrekovcu. Po krajšem odmoru je sledil še vzpon na vrh, skupinsko slikanje ter vrnitev po enaki poti nazaj na izhodišče.

Idejo za izvedbo pohoda je v začetku leta 2001 Planinskemu društvu Šoštanj podal župan Občine Šoštanj, Milan Kopušar, ki se vsako leto pohoda tudi osebno udeleži. Planinsko društvo Šoštanj je prevzelo organizacijo pohoda, Občina Šoštanj pa propagiranje pohoda in zagotovitev brezplačne enoločnice v Domu na Smrekovcu za vse udeležence. Poleg tega je Športna zveza Šoštanj pohod vključila v sklop prireditve Dnevi rekreacije, ki je največja športna prireditev v zahodnem delu Šaleške doline. S tem se je pohodu zagotovila dodatna promocija in vsi udeleženci prejmejo brezplačne majice z logotipom prireditve.

Prihodnje leto bo Pohod na Smrekovec v nedeljo, 26. septembra. Vabljeni! ■

Bojan Rotovnik

Šoštanj, bazen, 4. oktober

Gremo grozdje krast

Ne vem, če je rabutanje grozdja med običaji na Slovenskem, gotovo pa za rabutanje ni potrebne nobene znanosti, saj ga dobro obvladajo že otročaji.

Foto: Dejan Tonkli

Se je pa v Šoštanju na veselicah turističnega društva že pred leti dogajalo, da so plesalci, namesto da bi se brigali za plesne korake, dvigovali svoje plesalke k grozdom, ki so viseli nad njihovimi glavami, da so jih izmikale očem budnih viničarjev. Če ob tem pomislimo, da sploh ni šlo za grozdje, saj je vsem jasno, da je na veselici grozdje predvsem v tekočem agregatnem stanju, je bila ta zadeva dokaj draga. Ko so te prijeli zaradi utrganega grozda, si kaj hitro končal v ječi, ki je bila postavljena kar na veseličnem prostoru, in če niso položili varščine zate, si bridko jokal za rešetkami, med tem ko so se ostali zabavali. Še sreča, da so ti družbo delali drugi trpini. Taki, ki so šli veseli družini na živce, pa se jih je znebila s tem, da jim je priskrbela zaporni nalog. Po težaka je prišla "policija" in mu odvzela prostost, dokler se ni pokesal in odštel denarcev za svojo svobodo. Je pa res, da "gliha vkup štriha" in da grešnike kazni spreobrnila v poštene Šoštanjčane. Namesto da bi v zaporu obžalovali svoja dejanja in se kesali svojega rabutanja in težačenja, so se ponavadi prav imenitno zabavali. Podkupljivi pazniki so jim priskrbeli pijačo in cigarete in karte in na koncu so še plesali, da o drugih oblikah razbojništva sploh ne govorimo.

Tako so se nekoč zabavali na veselicah, ki jih je prirejalo Turistično društvo Šoštanj na šoštanjskem bazenu in tako so ta običaj obudili tudi zdajšnji "šoštanjski turisti" in na bazenu pripravili pravi veselični prostor s šotorom, ki bo deloval na dolgi rok. Po zagotovitvi Petra Radoja, predsednika TOD Šoštanj, se bo tu marsikaj dogajalo in v društvu obljublajo, da ne bo šlo samo za klasične veselice. Krst je zadeva doživela prvo soboto v oktobru in kot se je izkazalo, čisto v redu. Mladi Dolenjci so igrali, da je bilo za ples, smešna pošta je komaj raznašala vse zaporne naloge in plesalke so vriskajoče trgale grozde ter se izmikale roki pravice. In vse je bilo kot nekoč. ■

Milojka Komprej

Gaberke, gasilski dom, 5. oktober

Srečanje pevcev in godcev

Prisrčnost in sproščenost sta odlikovali večer v gaberškem večnamenskem domu, kjer priložnostni oder prenese vse: od gasilskih, novoletnih in krajevnih do "kar tako" srečanj.

Foto: Dejan Tonkli

Eno takih je bil Večer ljudskih pevcev in godcev Šaleške doline, ki so ga skupaj organizirali kulturniki iz Velenja in Gaberke, kar se je izkazalo na prireditvi kot zelo dobro. Program je povečal zanimanje do take stopnje, da je bila dvorana polna. Nastopajoči Ljudski godci iz Vinske Gore, harmonikarji učenci Vilija Mravljaka, pevke Jesensko cvetje in Gaberški cvet, ter nepogrešljivi "jodlar Lojz" pa še odlični kantavtor Mirko Kralj in citrar iz Škal, pevki iz Šentilja ter harmonikar iz Gaberke pa so tako ogreli dlani, da so ploskale kar same od sebe.

Večer, ki ga kaže še ponoviti, za kar bodo pri skladu za kulturne dejavnosti v Velenju gotovo poskrbeli. ■

Milojka Komprej

Šoštanj, dom kulture, 11. oktober

Vsi dobro mislimo

Šaleški kulturni mozaik, ki ga pripravljajo kulturniki iz sklada Velenje, se je v soboto, 11. oktobra, zaokrožil v Šoštanju z nastopom treh uglednih zborov Šaleške doline.

MePZ Svoboda Šoštanj je v programu sodelovala s sedmimi točkami, od katerih so bile nekatere instrumentalno podkrepjene. Nastop so zaključili s Sepetovo Zemlja pleše, zbor pa je letošnji dobitnik bronastega priznanja na prireditvi Naša pesem. Zborovodkinja je že dolga leta Anka Jazbec. Drugi nastopajoči so bili MeZP Gorenje, ki jih vodi Katja Gruber, predstavili pa so se s šestimi glasbenimi točkami. Zbor je lani praznoval 25-letnico obstoja, kot zanimivost v njihovi zgodovini pa je dejstvo, da se je na prvo avdicijo prijaviло kar 300 pevcev.

Šaleški akademski zbor, kot tretji nastopajoči, je znano in priznано ime v širšem okolju. Njihov zadnji uspeh je dosežena zlata plaketa na letošnji prireditvi Naša pesem v Mariboru. Zbor uspešno vodi

Šoštanj, dom kulture, sobota 17. oktober

Podoknica**"Odpri, odpri, dekle!****Glej, noč je temna in zvezdic na nebu nebroy,
odpri mi, dekle, svojo kamro in svoje srce vsaj nocoj."**

MePZ Svoboda Šoštanj.

Foto: Dejan Tonkli

MePZ Gorenje, Velenje.

Foto: Dejan Tonkli

Šaleški akademski zbor.

Foto: Dejan Tonkli

Danica Pirečnik, predstavili pa so se z ljudskimi ter tujimi izvedbami.

Večer je dodatno popestrila razstava noš v avli Kulturnega doma Šoštanj. ■

Milojka Komprej

Foto: Dejan Tonkli

V petek so ugledni gostje, člani uredništva Nedeljskega dnevnika iz rok predsednika TZ Slovenije dr. Marjana Rožiča pred številnim občinstvom v dvorani kulturnega doma v Šoštanju prejeli zlato plaketo za obuditev in bogatitev narodopisne prireditve, imenovane Podoknica. Prireditve, ki je bila v Šoštanju, najbrž v tem kraju ni bila naključno. Tukaj sta namreč doma dva odkrita privrženca tega dogodka Rajko Zaleznik in Valentin Heindl, ki tudi sama ljubiteljsko spremljata Podokničarja in podoknico iz kraja v kraj. Kakor koli je že do tega prišlo, dogajanje v petek popoldan in zvečer je bilo pestro in zanimivo, obogateno z nastopi domačih adutov pevskega zbora Svoboda, Pihalnega orkestra Zarja, solo pevke Agate Zgonc, prvaka frajtonarice Uroša Točaja in gostov, pevca Damjana Brajnika in seveda nenadkriljivega Franca Pestotnika - Podokničarja.

Ljubiteljem Nedeljskega (gotovo tudi bralcem Populista) je najbrž poznan projekt, ki ga pri Nedeljcu pridno vodijo že sedemnajst let. To je obujanje starega običaja, ko so fantje na vasi peli dekletom podoknico, dekleta pa so odprla okno šele po daljšem prigovarjanju (ali pa krajšem, če je bil fant "ta pravi"). Tudi v Šaleški dolini smo gostili Podokničarja kar sedemkrat in turistična društva doline so bila preko turističen zveze Šoštanja pobudniki, da se podeli priznanje Nedeljcu, ki skrbi, da ta stari običaj ni zamrl.

Prireditve je bila tudi zabavno in sproščeno naravnana, seveda pa je kljub uglednim nastopajočim imel glavno besedo Podokničar, ki je razdiral take in drugačne. Na prireditve so bila povabljeni tudi "dekleta", ki so v času od leta 1991 do leta 2002 prejela podoknico. Priložnostne spominke - lesene petelinčke jim je podelil Valentin Heindl, tudi sam razpoznaven po imenu Slovenski petelinček. To so bile Marjeta Malus, Zinka Kostajnshek, Lojzka Stropnik, Angela Brglez, Ana Vrabič, Marija Grabner, Rozalija Čas in Vida Lipnik. Posebno čast pa so doživeli gostje Nedeljskega dnevnika Vaso Gaser, Mitja Cjuha, Dušan Nograšek, Ladislav Lesar, Jaka Gaser in Mitja Rogelj, katerim so darila pripravila turistična društva, predlagatelji priznanja. Nedeljski se je izkazal s tem, da je Rajku Zalezniku za njegovo povabilo podelil priznanje njihovega časopisa.

Star običaj klicanja dekleta je torej vzpodbudil še drug običaj, ki je na Slovenskem tudi v zatonu. To, da se obdarujemo in drug drugemu pripravimo veselje. V petek pa se je v Šoštanju zgodilo tudi to. ■

Milojka Komprej

Kravje dirke, ki to niso bile

Tradicionalna in prah dvigajoča prireditve Kravje dirke, ki se že deseto leto dogajajo v Gaberkah, je uspešno minila. Prah od kopit in od tega, ali je kravje tekmovalje res mučenje živali, kot menijo nekateri, se je polegel in nedelja popoldan je prenesla marsikaj. Prenesla je tritisoč in več gledalcev, ki se jih je zbralo na Cvenkovem travniku, in prenesla je tudi tekmovalje v konjskem galopu, da o kravah in njihovih dirkah sploh ne govorimo. Vroče je bilo vsem. Gledalcem, ki so vztrajali na vzpetinici, organizatorjem in tekmovalcem in seveda živalim.

Foto: Dejan Tonkli

V konjskem galopu je sodelovalo dvanajst tekmovalcev in konjev, ki so se pomerili v štirih skupinah po tri in iz katerih so izšli štirje finalisti. Za presenečenje popoldneva je poskrbela mlada jahalka Tea Kelc, ki je gladko premagala dosedanjega šestkratnega prvaka Petra Janjiča. Po besedah vodje tekmovalja Petra Skaza, povsem zaslužno. Za dodatno zanimiv razplet je poskrbel Janjič sam. Ko je z znakom roke nakazal, da je predal tekmo, je pri tem nerodno padel s konja. Njegov konj Tini pa je pametno vztrajal do konca in stekel skozi cilj, žal brez jezdeca. Končni vrstni red je bil: prva Tea Kelc iz Šaleka s konjem Natujem, drugi je bil Dejan Kalan iz Šentjurja s konjem Karlom ter tretji Vinko

Foto: Dejan Tonkli

Stropnik s konjem Gajem.

Pred drugim delom, v katerem so nastopile krave, pa so organizatorji poskrbeli za spremljajoči prikaz kmečkega opravila oranja, kjer bi krave gotovo zasedale svojo pravo mesto. Tako pa so bile v znamenitih dirkah že vnaprej, čeprav zmagovalke, poraženke. Seveda o kakšni strašni dirki ni bilo govora, ko smo pod vročim (kakopak) avgustovskim soncem sledili bolj ali manj zainteresiranim mlekaricam, ki naj bi oddirjale od starta do cilja v dolžini kakšnih tridesetih metrov. Če so že pospešile korak, so ga ravno toliko, da so ponagajale svojim priganjačem ali pa so se na svoj kravjedivji način bliskovito otresle nadležnega jahača. Šest krav je tako dostojanstveno opravilo svojo nalogo in absolutna zmagovalka Cvenkovega travnika, krava Šiba lastnika Franca Ostrovršnika je ponosno zapustila prizorišče. Kakor koli že kdo jemlje zadevo, bi bila najostrejša kritika na vse skupaj lahko le ta, da so si krave zaslužile pravzaprav kaj več. Ali pa vsaj ne tega, da jih njihovi lastniki šemijo v oblčila in rišejo obraze. Krava je krava. In taka, kot je, edina prava. O kakšnem mučenju ali izživiljanju nad živalmi pa bi bilo vsekakor pretirano govoriti. Kulturnica Gaberke, organizator te prireditve, pa si je zaslužila pozitivne točke v ostalem, kar se je dogajalo na prireditvenem prostoru. Predsednik Franc Štehar nik obljublja drugo leto še več. A je tudi tokrat prikaz domačih obrti in kulinarike lepo popestril in obogatil dogajanje in potolažil čutila. Dobrodošli so bili tudi drobni detajli, kot je taxi z dvema osličkoma in pa mladi jahači, na ponijih. Seveda pa tudi dobra domača glasba in planšar, ki je prišel izpod planin in še kaj. In ob tem so krave na koncu samo mirno prežvekovale. ■

Milojka Komprej

Lipa zelenela je...

Lipe pred Vodovnikovo domačijo na Lomu ni več. Več kot dvesto petdeset let je dajala senco in prijeten hlad generacijam Vodovnikovih, več kot četrto stoletja je bila simbol slovenske domačije. Lipo pred Vodovnikovo domačijo so konec junija letos dokončno podrli. Vsem je bilo težko pri srcu, a drugače žal ni šlo.

Foto: Ida Jelenko

Dogajanje se je začelo 14. junija, ko je močan veter sredi noči polomil vrh lipe, ki je padla na drvarnico in jo seveda zrušila. Domači so prestrašeno, a z žalostjo opazovali napol podrti drevo in iskali rešitev zanj. Žal je ni bilo. Kot se je izkazalo ob podrtju, je bila lipa v sredini votla in je bilo samo vprašanje časa, kdaj bi spet klonila pred neurjem in se dokončno podrla. In to bržkone na hišo. Zato so jo domači raje dostojno posekali in se poslovlili od priljubljenega drevesa.

Verjetno bo na mestu pred hišo kmalu raslo drugo drevo. Le lipe, lipe pa ne bo več. ■

M.K.

V Lokovici bomo obdarili vsakega novorojenčka

Pa pogledjmo, kako bomo delovali v KS Lokovica v prihodnosti in kaj smo že storili v preteklosti.

Pred nami je novo mandatno obdobje. Člani sveta smo že skoraj eno leto in lahko rečemo, da smo se dobro ujeli in zastavljene naloge tečejo naprej. Z novimi idejami in nalogami smo še bolj obogatili dejavnosti. Glavne aktivnosti v našem mandatu: zaključek vročevoda faza A in pridobivanje soglasja za fazo B. Seveda imamo v mislih tudi izgradnjo kanalizacije KS Lokovica. Namen imamo še pridobiti soglasje, da prekrijemo Dom krajanov. V njem so se že izvedle manjše adaptacije, kot so kuhinja s predprostorom, sejna soba za boljše delovanje sveta in poseben predprostor vhoda na oder. Vsekakor pa ne moremo iti mimo stvari, ki so življenjskega pomena - oskrba z vodo do vsake hiše in urejanje cestišč v dogovoru med KS Lokovica in krajan. V kraju Lokovica bomo letos tudi pričla pomembnemu dogodku. PGD Lokovica bo pridobilo novo intervencijsko vozilo. Da bo vozilo imelo streho, je gradnja za garažo že stekla. V sodelovanju z društvom upokojencev, pododbor Lokovica, so naredili tudi rusko kegljišče. Letos je v Lokovici nastalo tudi novo društvo, in sicer Društvo za šport in rekreacijo Lokovica, ki je v sodelovanju s KS Lokovica organiziralo pohod po obronkih Lokovice.

V program smo dali tudi novost. Odločili smo se, da bomo vsakega novorojenčka - novega krajana KS Lokovica - obdarili s paketom v vrednosti 15.000 sit. To novost smo sprejeli na seji 17. 7. 2003 in velja od 1. 8. 2003 dalje. Menimo, da je družina v današnjem času velika vrednota, nov vidik razumevanja in smeh v dlaneh. ■

Za KS Lokovica, Roman Kavšak

Da je vse kot je treba

Marjan Kotnik iz Raven pri Šoštanju je obrtnik že od leta 1976. V svoji dejavnosti združuje avtoprevozištvu, trgovino in gradbeno mehanizacijo.

Po zakonu o opravljanju obrtne dejavnosti morajo avtoprevozniki poleg ostalega imeti tudi uporabno dovoljenje za parkirni prostor za svoj tovorni avtomobil. Ta del zakona predstavlja za vse obrtnike, ki se ukvarjajo s to dejavnostjo, teh pa je v dolini 100 ali pa še kakšen več, dodatno obvezo, ki jo morajo izpolni-

Foto: Arhiv

ti kar najhitreje. Pravzaprav se rok izteka in na obzoru ni nobene spremembe tega določila. Parkirna mesta pa tudi ne rastejo na polju. Marjan Kotnik je to obvezo vzel kar najresneje, kar se je izkazalo pravilno. Kar tri leta je trajalo, da je pridobil ustrezna dovoljenja in v teh dneh mu je kot prvemu v tem okolju uspelo, da je pridobil uporabno dovoljenje za parkirni prostor. Ta je v bližini doma in na njem že stojijo štiri domači jekleni lepotci.

Marjan Kotnik je šel skozi papirno vojno s prepričanjem, da zakonu pač mora ugoditi, najbrž pa ga je nekoliko gnala tudi zavest, da bo čez leta, ko bo Marjan šel v pokoj, obrt za njim prevzel sin. »Je pa huje, kot bi gradil hišo,« je pribil vidno zadovoljen, da je stvar speljal do konca. ■

Milojka Komprej

Večer glasbene šole

V sredo, 15. oktobra 2003, se je v Mestni galeriji Šoštanj odvijal lep glasbeni večer. Videti je bilo veliko mladih obrazov, ki so prišli poslušat svoje vrstnike. Večina od njih je prag šoštanske galerije prestopila prvič.

Z upanjem, da bodo takšna srečanja postala reden dogodek, sta se glasbena šola in Zavod za kulturo Šoštanj odločila, da enkrat mesečno pripravita glasbene večere. Praviloma se bodo odvijali vsako tretjo sredo v mesecu ob 18. uri v galeriji v Šoštanju. Program bodo pripravljali tematsko čim bolj raznolik. Ta mesec so se predstavile komorne skupine, v novembru pa vas že zdaj vabijo na večer harfe.

Tudi taki večeri so še en dokaz, da zanimanje za glasbeno šolo v Šoštanju še vedno narašča. V letošnjem šolskem letu se lahko pohvalijo z rekordnim številom 191 učencev. Pet učilnic, ki jih imajo v prostorih glasbene šole, že zdavnaj ne zadošča njihovim potrebam.

Prepričani so, da bodo s pomočjo širše javnosti te probleme kmalu rešili in tako še naprej prispevali svoj delež k aktivnejšemu življenju mladih v šoštanski občini. ■

Družinski izlet na Menino planino

V vrtcu in na osnovnih šolah v Šoštanju in Topolšici so tudi preteklo šolsko leto delovale mlajše planinske skupine. Pripravili in izvedli smo kar nekaj enodnevnih planinskih izletov, na katerih so se nam pogosto pridružili tudi starši. Tako se je med drugimi idejami izkristalizirala tudi želja, da bi izvedli dvodnevni družinski izlet. Ker delujemo pod okriljem Planinskega društva Šoštanj, so nam tudi tam ponudili sodelovanje. Predlagali so izlet na Menino planino in sredi oktobra so nam ga pomagali tudi uspešno izvesti.

V soboto zjutraj smo polni pričakovanja in v popolni "bojni" opremi sedli na avtobus. Sedeže na njem je zasedlo 21 otrok, 17 odraslih in 38 polnih nahrbtnikov. V lepem sončnem jutru je avtobus prisopihal do Črnivca (902 m) in tam se je pričela naša planinska tura. Kmalu smo ugotovili, da so naši nahrbtniki precej težki, zato smo jih na prvi planini Ravni začeli pridno prazniti. Seveda nismo odvečne prtljage metali proč, ampak smo jo zlagali v lačne želodce. Ko smo se okrepčali, so bile na vrsti družabne igre. V skupinah po pet smo morali predstaviti določeno žival, poiskati list z drevesa, na katerem raste žir, kot atomčki smo se združevali v molekule in tudi brez petja ni šlo. Zadnja igrice je bila nalaganje nahrbtnikov na ramena in edino ta se je ta dan in še naslednji nekajkrat ponovila. Spet smo vzeli pot pod noge, šli še mimo nekaterih planin oziroma planšarij in bili zaradi bikov prav srečni, da so pastirji živino že odgnali v dolino. Pot ni bila kratka, zato smo se vmes še nekajkrat ustavili, da smo obnovili energijo, se poigrali, zašili "luknjo", ki je nastajala zaradi zaostajanja nekaterih pohodnikov, zamenjali mlade vodnike, ki so iskali markacije na poti ... Vmes nas je nekaj časa grelo toplo jesensko sonce, pogosto pa se je tudi sramežljivo skrivalo za oblaki.

Na Dom na Menini smo prispeli že krepko čez poldne, prijetno utrujeni in veseli, da smo pot zmogli. Uspelo je tudi najmlajšemu, dobra štiri leta staremu planincu. Ker je ob koči veliko prostora (imajo celo nogometno in otroško igrišče), smo takoj zasedli vrtiljak in gugalnice, pa tudi žoga je prišla na svoj račun. Starši so medtem zakurili ogenj in spekli kostanj. Še dobro, da so ga nekateri pohodniki prinesli s seboj, saj ga med potjo nismo nič našli. Kako nam je prišel prav vroči in hrustljavi sadež, saj nam ni le potolažil vedno lačnih želodcev, ampak nam je tudi pogrel mrzle roke. Mame so nas presenetile še s sladkim jabolčnikom inokusnim pecivom. Pod večer smo se ogreli še z vzponom na najvišji vrh Menine – Vivodnik (1508 m), od koder nam je razgled s stolpa pokvarila jesenska megla.

Ob vrnitvi v kočico nas je čakala okusna večerja. Prijazna oskrbnika sta se zelo potrudila. Ko smo si na skupnih ležiščih pripravili vse potrebno za spanje, smo se zbrali na družabnem večeru. Seveda spet ni manjkalo petja, družabnih iger in takšnih in drugačnih tekmovalj. Otroci bi verjetno bedeli kar celo noč, če nas naslednji dan ne bi čakala še hoja v dolino. Zato se je bilo treba spočiti in obnoviti energijo. Vsak se je do vratu zavil v spalno vrečo ali odejo in kmalu so potihnilo tudi tisti najbolj vztrajni šaljevci.

V nedeljo zjutraj je bilo treba vstati že ob sedmih. Po umivanju je bila na vrsti posebna jutranja telovadba, pri kateri smo plesali in peli Boogie-woogie. Po obilnem zajtrku smo posneli še eno gasilsko fotografijo pred kočico in ponovili tisto najbolj znano igrice oprtanje nahrbtnikov. Po drugi poti, kot smo prejšnji dan prišli, smo se začeli spuščati v dolino. Tresoča kolena (pa ne od strahu, ampak od strmega spusta) smo še nekajkrat odpočili z družabnimi igrami in malico, nazadnje pred cerkvico sv. Florjana nad Gornjim Gradom. Ker smo do odhoda avtobusa imeli še nekaj časa, smo si ogledali gornjegrajško katedralo, nato pa z lepimi vtisi sedli na avtobus. Marsikdo je med vožnjo domov zadremal in smehljaj na obrazu je razodeval prijetne spomine na družinski izlet.

Hvala obema vodnikoma PD Šoštanj Andreji in Bojanu za pomoč, varno hojo in lepa doživetja. ■

Jožica Andrejc

Uspelo srečanje društev

Prav družabno in lepo je bilo v Florjanu v nedeljo, 24. avgusta. Kako tudi ne!

Tudi letos se Športno kulturno društvo Mačji kamen iz Florjana ni izneverilo pričakovanjem sorodnih društev v Občini Šoštanj. Že šestič zapored so jih povabili na zabavno srečanje, ki je bilo pri domu KS v Florjanu. Vabilu se je odzvalo osem društev, ki so s predhodnimi prijavitelji ekip potrdila udeležbo. Organizatorjem je uspelo v ta krog privabiti tudi somišljenike iz sosednje občine, kar morda v prihodnosti nakazuje širše sodelovanje. Kakor koli že se bodo stvari odvijale v bodoče, so ta trenutek člani društva z udeležbo nadvse zadovoljni.

Po besedah predsednika društva Romana Oblaka je ideja o športno kulturnem druženju, s katero so pred šestimi leti skušali navezati stike s sosednjimi društvi, zdaj prerasla v pravo tradicionalno zблиževanje in spoznavanje. »Na tem igrišču so se danes zbrali ljudje, ki čutijo potrebo po sodelovanju in spoznavanju in ki želijo nekaj narediti za razvoj družabnega življenja v kraju in širše,« je poudaril Oblak. Povedal je še, da je društvo, ki šteje 54 članov, tudi sicer aktivno in razpoznavno v svojem okolju, za to srečanje pa so se posebej skrbno

Foto: Dejan Tonkli

pripravili. Vsem ekipam so poleg dobrih tekmovalnih pogojev pripravili tudi plakete in pa simbolična darila. Uvodoma so kulturni navdih prispevale šoštanjске mažorete in priljubljena mlada pevka Lea Babulč. Igre, v katerih so tekmovalne ekipe, so bile sicer šaljivega značaja, pa vendar so tekmovalci vzeli zadevo zelo zares in se zagrizeno podali v boj. Če so bili ob tem mokri od ciljanja vedra z vodnimi baloni in malce popraskani ali odrgnjeni od vleke vrvi, na koncu ni bilo važno. Ne za tiste, ki so slavili zmago, kakor tudi ne za tiste, ki so se morali zadovoljiti z nižjimi uvrstitvami. Na koncu je vendarle obveljala beseda Valterja Pirtovška, glavnega v krajevni skupnosti, ki se je zahvalil vsem, ki so vnesli v ta popoldan predvsem veliko dobre volje. Če bi namreč smeh in zadovoljstvo prinašalo zmagovalne točke, potem bi šteli za zmagovalce vsi.

Pa vseeno povejmo, katerim sta sodnika Frenk Oblak in Nino Ošlovnik dosodila prva tri mesta. To so bile ekipe Športnega društva Lokovica, Turističnega društva Skorno in pa domači Mačji kamen. Sodelovale pa so še ekipe s Pohrastnika, iz Zavodenj, Raven, Velikega Vrha in Šoštanja.

Drugo leto pa spet in še več in bolje. ■

Milojka Komprej

Kolesarjenje ob Velunji

V času prebujanju narave iz zimskega spanca marsikdo na plano postavi kolo. Kolo je namreč eno zelo praktično prevozno sredstvo. Samo zavihliš se nanj in že se pelješ ob pomoči pridnega poganjanja pedal.

Udeleženci kolesarskega izleta na cilju pri Rihterju.

Hitro lahko prevoziš krajše razdalje, sploh pa je prijetno ob vožnji po klanecu navzdol, ko ti hladen veter ohlaja razgreto telo. Težje je seveda, ko se klanec obrne navzgor. Ob posebno vročih dnevih preveliki napor niso priporočljivi, zato pa je poganjanje koles v klanec ob prijetnejših temperaturah zelo koristno za pridobivanje kondicije in oblikovanje telesa. Kolesarjenje je prijetno v skoraj vseh letnih časih. V pomladnih dnevih lahko ob poti občudujemo nežne cvetove prvih spomladanskih cvetic ter bujna cvetoča drevesa; v zgodnjih poletnih jutrih nas na poti spremlja ptičje petje, v še zmeraj toplih jesenskih dneh pa poslušamo šelestenje listov na gozdnih poteh. Gaberčani kolesa uporabljajo ob različnih priložnostih. Nekateri jih imajo samo za vožnjo do prve trgovine, do bližnjih sosedov, do njive, drugi prevozijo več kilometrov do Šoštanja ali Velenja ali drugih bližnjih vasi. Najbolj zagrizeni, tisti, ki uporabljajo kolo kot športni rekvizit pa se podajo tudi na daljše in zahtevnejše ture. Že vrsto let v Gaberkah športno društvo organizira kolesarski izlet zadnjo nedeljo v septembru, s čimer se na nek način obeleži konec kolesarske sezone, čeprav morebitni topel oktober še vedno omogoča kolesarjenje na prostem. Letošnjo nedeljo je vreme dobro streglo izletu, saj je ves čas sijalo sonce. Pot je že tradicionalna in vodi iz Gaberk po dolini Velunje do gostilne Rihter, kjer čaka okrepčilo. Kolesarjenje poteka večino časa po ozki, rahlo vzpenjajoči se asfaltni cesti, ki jo zadnjih nekaj kilometrov zamenja makadamska. Za varnost skrbi spremljevalno gasilsko vozilo. Pot sama od udeležencev ne zahteva veliko kondicije in je zato primerna za kolesarje »različnih profilov«. Dolina Velunje je sicer zelo zaprta dolina, zaprta tudi pred soncem, poleg tega pa zna iz hribov pihati zelo hladen veter. To daje dolini značaj hladne doline, kar je zelo dobrodošlo ob vročih poletnih dnevih, medtem ko so zime tu zelo hude. Dolina Velunje je sicer zelo priljubljena točka za kolesarske izlete, saj predstavlja izhodišče za različne vzpone. Skozi Velunjo vodi pot naprej v Zavodnjo in naprej na Sleme, lahko se vzpemo tudi na Razbor ali pa se podamo skozi Plešivec na Graško goro. Da so to priljubljene kolesarske točke je razvidno iz velikega števila »pisanih« gorskih kolesarjev, ki jih vsakodnevno srečujemo na gaberški glavni cesti. ■

Zdenka Mazej, Aleksander Grudnik

Taborniki odlični na državnem mnogoboju

Taborniki Rodu Pusti grad Šoštanj se vsako leto skrbno pripravljamo na državno tekmovanje, ki privabi mlade tabornike – skavte iz cele Slovenije. Letos smo ostali kar doma, saj je bil RPG soorganizator državnega mnogoboja Zveze tabornikov Slovenije.

Preizkušanje taborniških veščin in znanja je potekalo na šoštanjskem jezeru in širši okolici mesta. Osnovno šolo Bibe Röcka je zastopalo deset ekip. Pokazale so odlično pripravljenost, katera je rezultat prizadevnega dela skozi celo leto. Prav vse ekipe so posegle po visokih uvrstitvah, izvirna pa so tudi njihova imena. Prvo mesto so dosegle Male pume, Pajkovke in Tangice, drugouvrščeni sta bili ekipe Špangic in Rdečih vragov, na tretjem pa so pristale ekipe Krokodilčki, Bolhe in Bakterije. Tudi četrto mesto Kobil in sedmo mesto Mamutov sta v množični ter kakovostni konkurenci vrhunska rezultata.

Državni mnogoboj pa je več kot le tekmovanje. Spremljevalni program in raznolike aktivnosti so kot nalašč za to, da spoznaš nove prijatelje in se srečaš s stari mi. Trije dnevi pod platneno streho so minili prehitro in komaj čakamo, da bo naokoli leto dni, ko se bomo ponovno srečali.

Hvala vsem, ki ste nam omogočili, da smo svoje prijatelje povabili v naše mesto. ■

mentorica Helena Urh

Vtisi mladih tabornikov

Mnogoboj se je pričel v petek in trajal vse do nedelje. Taborniki smo začeli v soboto tekmovati, sodniki pa soditi. Po večerih smo se zabavali ob glasbi ter plesali do poznih ur. V nedeljo se je mnogoboj končal s kopanjem na bazenu ter podelitvijo nagrad in pohval. Domov smo odšli veseli, z najboljšega mnogoboja doslej!

Ana V.

V mesecu juniju sem prvič sodelovala na taborniškem mnogoboju. Tekmovali smo v orientaciji, postavljanju šotorke in drugih disciplinah. Tudi prespali smo v šotorih. Bilo je lepo.

Ana R.

Foto: Arhiv

Danica Sovič

Športna zveza Šoštanj

Analiza dnevov rekreacije 2003

Zgodovina Dnevov rekreacije sega v leto 1996, ko se je Športno društvo Šoštanj priključilo k izvajanju vseslovenske akcije Mesec rekreacije. Ker se je ta akcija na državnem nivoju leta 2000 zaključila, se je Športna zveza Šoštanj v letu 2001 odločila, da nadaljuje z izvajanjem tradicionalne športno-rekreativne prireditve z modificirano vsebino ter pod novim imenom: Dnevi rekreacije.

Glavni namen prireditve je, da se prebivalke in prebivalci Občine Šoštanj seznanijo z različnimi športnimi panogami, saj so na kar polovici aktivnosti prisotni demonstratorji, ki udeležencem predstavijo pravila in športno opremo. Po predstavitvi lahko vsak udeleženec pod nadzorstvom demonstratorjev izvede nekaj vaj in se nauči uporabljati športne pripomočke, ki jih zagotovi posamezno športno društvo. Drugo polovica prireditve sestavljajo rekreativni turnirji, pohodi v naravi in kolesarjenje.

Vsako leto Športna zveza Šoštanj pod okriljem Dnevov rekreacije organizira med štirinajst in osemnajst različnih aktivnosti. Izvedbo vsake posamezne aktivnosti prevzame posamezno športno društvo oz. klub, ki določeno panogo tudi izvaja.

Obveznosti športnih društev oz. klubov so, da:

- izvedejo aktivnost na športno-rekreativnem nivoju z upoštevanjem fair play-a in vseh varnostnih standardov,
- zagotovijo primerno število ustrezno usposobljenega kadra in vso potrebno športno opremo ter
- posamezno aktivnost propagirajo v javnosti.

Obveznosti Športne zveze Šoštanj pri organizaciji Dnevov rekreacije so:

- v skladu z Zakonom o javnih zbiranjih prijava vseh aktivnosti na policijski postaji,
- propagiranje prireditve (zloženke, plakati, spletne strani, kabelska TV, radijske postaje, časopisi ipd.),
- zavarovanje celotne prireditve za primer poškodovanja oseb in stvari,
- kritje morebitnih stroškov najema športnih objektov in
- zagotovitev enotnih oznak za vodstva posameznih aktivnosti (kape oz. brezrokavniki).

Potrebno je poudariti, da je udeležba na vseh aktivnostih brezplačna, potrebna je le aktivnosti primerna športna obleka in obutev. Poleg tega Športna zveza Šoštanj vsako leto za vse

udeležence zagotovi brezplačne majice, ki so dodatno motivacijsko sredstvo za posameznike, da se udeležijo aktivnosti in tako spoznajo nove športne panoge.

Vsi sodelujoči pri izvedbi aktivnosti ob Dnevih rekreacije svoje delo opravljajo popolnoma volontersko in nihče ne prejema plačila za svoje delo. Športna društva in klubi s prevzemom izvedbe posamezne aktivnosti pridobijo možnost, da širši javnosti predstavijo svojo športno panogo in pridobijo nove člane.

SEZNAM IZVEDENIH AKTIVNOSTI V OKVIRU DNEVOV REKREACIJE 2003

Datum	Aktivnost	Lokacija	Soorganizator	Vodja/i
20. september	DAN RIBIŠTVA	Družmirsko jezero	RD Paka Šoštanj	Alojz Kemperle
20. september	DAN TENISA	Topošica	Samo Zakeršnik s.p.	Samo Zakeršnik
21. september	DAN JAMARSTVA	Konečka jama	JK Podlasica Topošica	Slavko Hostnik
22. september	DAN MAL.NOGOMETA	Rokometno igrišče	Nogometni klub	Ratko Stevančević
23. september	DAN KOLESARJENJA	po Občini Šoštanj	ŠD Šoštanj	Miran Oman
24. september	DAN ROKOMETA	Športna dvorana	RK "Veterani" Šoštanj	Marjan Stvarnik
25. september	DAN KOŠARKE	Igrišče ob OŠ BR	ŠD Šoštanj	Nino Ošlovnik
26. september	DAN LOKOSTRELSTVA	Družmirsko jezero	Rod Pusti grad Šoštanj	Helena Urh
26. september	AN KONJENIŠTVA	zbor pri Ribiški koči	Konjeniški klub Velenje	Janez Jelenko
27. september	DAN ODOBJE	Telovadnica OŠ KDK	ŠD Šoštanj	Nino Ošlovnik
28. september	POHOD na Smrekovec pri gostišču Grebenšek	Planinsko društvo		Bojan Rotovnik
2. oktober	DAN ZDRAVJA	stadion Šoštanj	ŠD Šoštanj	Nino Ošlovnik
3. oktober	DAN NAMIZNEGA TENISA	Dom TVD Partizan	NTK SPIN Šoštanj	Anton Leber
4. oktober	DAN FITNESA	Fitness TEŠ	ŠD Šoštanj	Nino Ošlovnik
4. oktober	DAN KEGLJANJA	kegljišče TEŠ	Kegljaški klub Šoštanj	Ivan Žnidar
4. oktober	DAN BADMINTONA*	Dom TVD Partizan	ŠD Šoštanj	Tomaž Sekulič
5. oktober	DAN ŠAHA	Gasilski dom Šoštanj	Šahovski klub Šoštanj	Gregor Rupnik
5. oktober	POHOD ŠOŠTANJ	Dom TVD Partizan	Šd Gaberke	Peter Bolha
	GABERKE - ŠOŠTANJ	Gaberke in nazaj		

V letu 2003 je Športni zvezi Šoštanj in vsem sodelujočim športnim društev zaradi aktivnostim primernege vremena in ustrezne priprave, uspelo izvesti vse načrtovane aktivnosti v predvidenih terminih z izjemo Dneva zdravja, ki je bil zaradi slabega vremena prestavljen za tri dni.

PODPORNIKI DNEVOV REKREACIJE 2003

Prireditve Dnevi rekreacije 2003 so finančno podprli:

- Fundacija za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji,
- Občina Šoštanj in
- Krajevna skupnost Šoštanj.

PROPAGIRANJE DNEVOV REKREACIJE 2003

Športna zveza Šoštanj je aktivnosti ob Dnevih rekreacije 2003 propagirala:

- z izdajo posebne zloženke s podrobnejšimi opisi vseh aktivnosti,
- s posebnimi plakati ŠZŠ,
- na lastnih spletnih straneh (<http://www.sportna-zveza-sostanj.si>).
- na spletnem portalu Razgibajmo življenje (<http://www.razgibajmo-zivljenje.net>), kjer so bile objavljene vse aktivnosti,
- pripravila obvestilo za medije, na podlagi katerega so se najave prireditve in posameznih aktivnosti objavila v/na (znane objave): dnevniku Večer, tedniku Naš čas, tedniku Populist, mesečniku LIST, radio Velenje, radio Bakla in Moj radio,
- v sodelovanju z radiem Velenje so bile ob ponedeljkih, sredah in petkih okoli 15. ure kratka poročila iz izvedenih aktivnosti in najava prihodnjih aktivnosti,
- v sodelovanju z Olimpijskim komitejem Slovenije – Združenjem športnih zvez se je prireditve Dnevi rekreacije predstavila v "Olimpijskem koticu", ki jo je neposredno prenašalo sedem lokalnih radijskih postaj iz različnih predelov Slovenije.

Občina Šoštanj je na svoji zloženki, ki je bila izdana ob občinskem prazniku in katero so prejela vsa gospodinjstva, objavila tudi seznam aktivnosti ob Dnevih rekreacije 2003.

UDELEŽBA

Primerjava števila udeležencev in vodstva v letu 2002 in 2003.

Aktivnost	Št. udel.	Št. udel.	Indeks	Št. vodstva	Št. vodstva	Indeks
	2002	2003		2002	2003	
1. Dan ribištva	25	26	104,0	4	2	50,0
2. Dan tenisa	0	20	/	0	2	/
3. Dan jamarstva	15	49	326,7	6	5	83,3
4. Dan malega nogometa	32	25	78,1	1	2	200,0
5. Dan kolesarjenja	31	46	148,4	2	2	100,0
6. Dan rokometla	32	24	75,0	1	2	200,0
7. Dan košarke	15	9	60,0	1	2	200,0
8. Dan konjeništa in lokostr.	34	33	97,1	19	5	26,3
9. Dan odbojke	45	23	51,1	1	2	200,0
10. Plan. pohod na Smrekovec	82	108	131,7	4	4	100,0
11. Dan zdravja	40	34	85,0	1	2	200,0
12. Dan namiznega tenisa	28	32	114,3	1	2	200,0
13. Dan kegljanja in fitnesa	25	32	128,0	5	3	60,0
14. Dan badmintona	10	27	270,0	2	2	100,0
15. Dan šaha	36	30	83,3	1	1	100,0
16. Pohod	0	11	/	0	1	/
	450	529	117,6	49	39	79,59

ANALIZA ANKET

Športna zveza Šoštanj je za udeležence aktivnosti ob Dnevih rekreacije 2003 pripravila anonimno anketo, ki sta jo izpolnila 102 udeleženca.

Obveščenost anketirancev o aktivnostih v okviru Dnevo rekreacije 2003

Kje ste opazili najavo prireditve	SKUPAJ	%
plakati	31	19%
zloženka	37	23%
časopis	22	14%
radio	9	6%
kabelska TV Šoštanj	16	10%
spletne strani ŠZŠ	7	4%
izvedel od znanca	36	22%
drugo	3	2%
SKUPAJ:	161	100

Namen udeležbe na aktivnostih v okviru Dnevo rekreacije 2003

Zakaj ste se udeležili aktivnosti	SKUPAJ
pozitivnega učinka na zdravje	70
dobre reklame organizatorja	12
zaradi radovednosti	12
podarjene majice	6
povabila izvajalca aktivnosti	17
drugo	5
SKUPAJ:	122

Ocena prireditve Dnevi rekreacije in ocena posameznih aktivnosti od 1 (slabo) do 6 (odlično).

Ocena od 1 (slabo) do 6 (odlično)	SKUPAJ
1. ocena dnevo rekreacije	5,21
2. ocena današnje aktivnosti	5,41
3. ocena strokovnosti današnje aktivnosti	5,43
4. ocena vsebine današnje aktivnosti	5,45

Za varen Šoštanj

Številka 898 43 94

Policisti PP Velenje smo v preteklem času raziskali na območju Občine Šoštanj več vlomov v objekte, ki jih je osumljen M.K., krajan Šoštanja, pri katerem smo opravili tudi hišno preiskavo in zasegli več predmetov, ki izvirajo iz kaznivega dejanja. Tako smo ugotovili, da je omenjeni ob pomoči še nekaterih prijateljev vlomil v

- prostore Cvetličarke Podjetja PUP d.o.o. v Podkraju, kjer je iz notranjosti odtujil 10.000 sit menjalnega denarja. V omenjeno cvetličarno je osumljeni vlomil nato še enkrat in iz nje prav tako odtujil gotovino v višini 10.000 sit.
- Osumljeni je vlomil tudi v prostore gostinskega lokala Klanček v Šoštanju, od koder je na škodo samostojne podjetnice odtujil večjo količino alkoholnih pijač in cigaret v skupni vrednosti 110.000 sit.
- Dvakrat je osumljeni vlomil tudi prostore gostinskega lokala BAR TERANO v Šoštanju, od koder je na škodo samostojnega podjetnika odtujil večjo količino alkoholnih pijač, cigaret ter denarja v skupni vrednosti 300.000 sit in 110.000 sit.
- Osumljeni pa je med drugim obiskal tudi prostore gostinskega lokala ZLATKA BAR v Šoštanju, od koder je na škodo samostojne podjetnice odtujil večjo količino alkoholnih pijač, cigaret ter denarja v skupni vrednosti 25.000 sit. Zoper omenjenega smo že spisali kazensko ovadbo in jo odstopili v reševanje Okrožnemu sodišču v Celju, Zunanji oddelek v Velenju.

V preteklem obdobju je policiste poklical tudi starejši občan, ki ga je obiskala mladenka ter ga prosila za kozarec vode. V času njegove odsotnosti je izkoristila trenutek, ko je bila sama v stanovnju in mu odtujila denar, ki ga je ta imel v denarnici.

Policisti smo NN mladenki že na sledi in ob tem ne bo odveč opozorilo, da je potrebno biti previden v podobnih primerih predvsem pri starejših občanah.

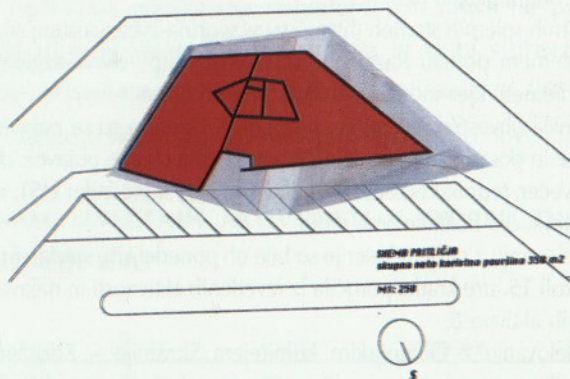
V septembru smo policisti morali tudi sedemkrat intervenirati ob kršitvah javnega reda in miru, tako je v večini primerih šlo za prepire in pretepe v družinskih krogih, zoper kršitelje smo podali predloge sodniku za prekrške in kazenske ovadbe zaradi grdega ravnanja.

Vse krajanke in krajanke obveščamo o spremenjeni telefonski številki Policijske pisarne Šoštanj, ki se glasi 898 43 94.

V mesecu novembru, mesecu boja proti drogam, v sredo, 5. 11. 2003, ob 18. uri organiziramo skupaj s Centrom za preprečevanje in zdravljenje odvisnikov Velenje razgovor na temo Prepovedane droge - mamila, ki bo v prostorih Gasilskega doma Šoštanj. Na temo STARŠI - STARŠI bodo sodelovali tudi starši odvisnikov. Še posebej vljudno vabljeni starši otrok, ki končujejo osnovno šolo. ■

Nande Korpnik: drugič?

Komisija za okolje in prostor Občine Šoštanj je pred kratkim dobila na mizo drzen projekt in se o njem ni izrekla dokončno. O njem naj bi še razpravljali v lokalni skupnosti, dejstvo pa je, da se v Šoštanju obeta novogradnja posebne vrste. Idejno zasnovo za objekt, ki jo je izdelal znani arhitekt, Plečnikov nagradjenec Nande Korpnik, obeta na mestu stare bencinske črpalke, ki propada v središču Šoštanja, novo futuristično zgradbo sodobnih materialov in svetovljanskega dizajna. Za projektom stoji Novalija Muminovič, ki bo tudi investitor.

Skrivnost ograje okrog bencinske črpalke je torej pojasnjena in idejna zasnova za objekt že izdelana. Seveda investitorja čaka še nekaj postopkov, kot sam pravi, tudi postopek urejanja lastništva, pa sprememba prostorskega plana bo najbrž potrebna in v sejni sobi občine bodo svoje rekli tudi svetniki, a pri Nepremičninah MN, katerih lastnik je g. Muminovič, so optimistično razpoloženi. Že naslednje leto bi gradnja lahko stekla in zakaj bi čakali ter v centru mesta doživljali propadanje objekta, ko pa se na tem mestu obeta dobesedno atrakcija. Pri pregledu načrtov smo bili res prijetno presenečeni. Poslovno upravni objekt Park, kot ga imenuje investitor, bi stal na zemljišču velikosti 780 m², od tega bi jih bilo za stavbo potrebnih 350 m². Manj kot pol torej, kajti stavba bi imela obliko narobe obrnjenega trapeza, kar je samo približna primerjava, a so s tem površine pridobljene v drugi etaži. Predstavljala bi ekspresivno urbano tvorbo iz sodobnih in tehnološko naprednih materialov in zavestno postavila nov časovni mejnik v zgodovini Šoštanja. S tem bi priključila stari del mesta k nekoliko sodobnejši južni sredini. Objekt bi bil zgrajen kot jeklen skelet z armiranim betonskim jedrom. Zgradba bi imela pritličje in prvo nadstropje, veliko steklenih površin ter industrijskimi materiali, ki bi bili funkcionalno vgrajeni. Bila bi v celoti klimatizirana.

Novalija Muminovič se je v Šoštanj preselil leta 1999 in si v tem okolju uredil lep dom. Pravi, da se je pri odločitvah, kje bo živel s svojo družino, vedno na nek način ustavljal v Šoštanju in tu videl mesto priložnosti. Odkar je v Šoštanju, želi sodelovati v tej lokalni skupnosti in ji namenja tudi lasten kapital, kajti čuti pozitiven duh in rast tega mesta. Zgradba bi po njegovem bila lepa priložnost, da je Šoštanj prepoznaven in zanimiv, ker bi bilo v njem prostora za banko (z eno se že dogovarja), lokalček, sejno sobo in ker ima sam osebna znanstva na pomembnih mestih po vsej državi, bi stavba kaj hitro postala manjše poslovno središče. Je Šoštanj pripravljen na to? ■

Prostorske informacije

Piše: Edi VUČINA

Glede na naslov tele rubrike se mi zdi primerno, da vas, bralce našega LIST-a, seznanjam z novimi prostorskimi informacijami, ki se ukvarjajo z urejanjem našega občinskega, predvsem pa mestnega prostora. Torej je razumljivo, da se ne morem izogniti dogodkom v zvezi z največjo investicijo v naši občini, to je težko pričakovana gradnja nove osnovne šole. LIST je kljub občasnemu negodovanju občinskih oblasti, obelodanil marsikatero "nerodnost" (žal jih ni bilo malo), ki že od samega začetka spremljajo bodoči hram učenosti.

glede na to, če za resnico kriviš tistega, ki jo vzklika. Povedano drugače, z juho, ki so jo skuhal županovi kuharji, se bo moral posladkati tudi župan.

Še eno "godljo", si je župan zakuhal kar sam. Zamudil je priložnost za nakup stare bencinske črpalke na Kajuhovi cesti v Šoštanju. Novi investitor je vročo jed začinil še z predstavitvijo objekta z delovnim naslovom "MN", ki ga želi zgraditi namesto propadajoče bencinske črpalke. Tudi v tem LIST-u predstavljena idejna zasnova zelenega objekta, je precej razburkala javno mnenje in le malokdo je ostal neopredeljen. Ene moti investitor oziroma način pridobitve nepremičnine, druge velikost stavbe, tretje

prav že pričakujemo. Čeprav oblikovno zasnova predstavlja zgodovinsko diskontinuiteto, že kar preskok v prihodnost, pa vendar ne smemo zanemariti, da napredne ideje v zgodovini Šoštanja niso bile redkost. Zanimivo bo spremljati nadaljnji razvoj odnosa lokalnega okolja do zasnovane stavbe, ki bi ob dosledni izvedbi nedvomno lahko postala "nov časovni mejnik v zgodovini Šoštanja", kot upa avtor zasnove.

Dejstvo je, da še tako dobra ideja, podobno kot nov zarodek življenja, potrebuje prijazno okolje v vseh fazah svojega razvoja. Dobra arhitektura, o tem sem že večkrat pisal, potrebuje podporo in razumevanje vseh subjektov, ki v "nastajanju" le te sodelujejo (projektanti, investitorji, izvajalci, nadzorniki, upravni organi,...). Predstavljeno "idejo" najprej čaka odločitev župana in "njegovih" svetnikov o spremembi odloka, potem pa večkrat težavno usklajevanje interesov posameznih soglasjedajalcev, od katerih bo bržkone najtrši oreh upravljalec reke Pake. Sledi še kvalitetna izvedba in pravilno izbrana vsebina (primeren program). Če bodo vse faze projekta potekale v pravo smer, bodo prvotno idejo, ki ji ni oporekati zanosa, pravilno obrusile do potrebnega sijaja. Lahko pa se kakšen od potrebnih pogojev tudi "sfiži", pa iz vsega skupaj ne bo kaj prida. Zaenkrat še lahko ponovim misel iz prejšnjega LIST-a, ki jo je investitor sprejel kot izziv: "pustimo se presenetiti".

Zavedam se, da si s kritičnim mnenjem nisem pridobil "posebne priljubljenosti" pri tistih, ki so najbolj odgovorni za usodo bodoče šole. A dokler sem bil osamljen kritik, si niso belili glav. Zdaj, ko so na gradnjo šole kritično pogledali tudi nacionalni mediji, kot je DELO (B. Piano, 21.10.2003) in je večini jasno, da tukaj nekaj vendarle "ne štima", so odgovorni, z županom na čelu, postali malce nervozni. Breme odgovornosti bi najraje prevalili na nekoga drugega. Da bodo v časovni stiski s prstom kazali na druge, tudi na avtorja teh vrstic, se je dalo napovedati. Ampak..., "če je cesar nag, je pač nag", ne

prometna ureditev, a odziv na samo arhitekturno podobo bodočega objekta je, vsaj zame, presenetljivo dober. Ugoden odziv na "ekspresivno urbano tvorbo" (kot objekt označuje avtor) pripisujem težnji Šoštanjčanov, da si ti vendarle želijo nekaj, kar je usmerjeno v prihodnost. Kar lovi priključek z najrazvitejšimi mesti. Model sodobne arhitekture na začetku tretjega tisočletja naj bi označevali pojmi, kot so transparentna odprtost v komunikaciji, prostorska prehodnost v zasnovi, tehnološka naprednost v izvedbi, prilagodljiva večfunkcionalnost v rabi. Vse to namreč iz predstavljene idejne zasnove dejansko izžareva. In to od uveljavljenega arhitekta, kot je Korpnik, pravza-

Želel bi si, da bi na pozitivno presenečenje lahko upali tudi pred začetkom gradnje nove osnovne šole, a mi dosedanje izkušnje velevajo, da bi bilo pričakovanje na pozitivni zasuk pri projektu, ki že v samem začetku obremenjen s toliko napakami, žal čista samoprevara. Seveda si župan že verjetno močno želi, da izbrano gradbeno podjetje čimprej ogradi bodoče gradbišče in da končno zaropotajo gradbeni stroji. To bo verjetno začasno pomirilo nekatere zaskrbljene starše, a težav še ne bo konec. Tiste v zvezi z zagotavljanjem potrebne vsote denarja se bodo pravzaprav šele začele. ■

Mestna knjižnica Velenje Špeline ure pravljic

Klasika kot so pravljice

Ko sem stopila v sredo malo pred 17. uro v prostore Velenjske knjižnice na Prešernovi 8, kjer je oddelek za otroke, je bila le-ta nenavadno polna otrok in njihovih staršev. Ker nisem natančno poznala nove lokacije (otroški oddelek se je pred kratkim preselil v nove prostore), sem vprašala knjižničarko: "Kje pa so pravljice?" Prijazno mi je odgovorila: "Kar za otroci pojdite, tam zadaj..." In res sem jim sledila. Velika miza okrog nje pa veliko stolov, nekaj otrok je bilo že zelo domačih, poznali so se med seboj, gledali so knjige in se poslavljali od staršev. Ja, tako je. Starši imajo prosto uro, kadar pripeljejo otroke h gospe Špeli v knjižnico.

MIŠEK FRANCO...

Prav nič hrupni niso bili otročiči glede na to, da jih je bilo veliko. Brskali so po knjigah, ki jih je bilo povsod polno: po policah, po mizi, v otroških ročicah ter se ozirali, kdaj bodo zagledali svojo pravljíčarko gospo Špelo Marin. Prišla je točno, nasmejana, pozdravila otroke, oni njo, nekatere pokuštrala po laseh in vprašala: "Začnemo...?" Seveda, otroci so bili takoj za to. Samo drsna vrata je še zaprla in postali so svoj svet, brez mamic, brez očkov, sestric, bratcev. Samo otroci, pravljíce in Špela. Ampak najprej so se morali še spoznati, bilo je veliko takih, ki se poznajo in nekaj novih, drug za drugim so se predstavljali: Lucija, Eva, Jaka....Nato jih Špela prešteje, kar 23 jih je bilo, si predstavljate, takšnih od treh do šestih let. Pogumno! Potem so odložili knjige, jih lepo zložili na mizo, prekrižali roke in zaklenili jeziček, vse to neverjetno ubogljivo, samo, da jo slišijo čimprej - novo pravljico. Spremenili so se v majhna ušesca in velike oči. Medtem pa je Špela pričela: "Poznate miška Franca...?" Glasovi so bili razločni "Neeeeeee

..." Sedeli so na svojih stolčkih jo gledali in poslušali. Vsake toliko časa se je našel kdo, ki je komentiral sliko v knjigi ali se začel nemirno predstavljati po stolu. To je izkušena pravljíčarka rešila tako, da je vse skupaj izpadlo simpatično nemoteče in iztočno za nadaljevanje pravljíce. Prav zanimivo je bilo njihovo sodelovanje pri pripovedovanju, iz kate-rega je bilo zaznati, da sledijo pravljíci, da jih ne zanima nihče drug kot mišek Franc in njegove dogodivščine. Izvedeli so koga je spoznal in kdo mu je prijatelj. Izluščili so celo to, da ni dobro biti zaupljiv do neznancev, pa četudi so zelo prijazni.

... IN POTEŠ ŠE LAČNA GOSENICA

Ko je bilo prve pravljíce konec, so majhna usteca začela veselo čebeljati o temah, ki jih je Špela načenjala. Bile so uvod v drugo pravljico. Da ne bi bili preveč nemirni, so si vzeli še minutko za telovadbo, malo razgibali roke, dvignili so jih v zrak in nazaj, pomigljali s prstki, najbolj pa seveda vrteli jezičke. Vsi so bili kmalu spet pripravljeni na novo pravljico, brž, ko so videli, da drži Špela v rokah novo knjigo. Ta jim je bila zanimiva že ko jo je Špela odprla, saj je bila na prvih straneh živo potiskana. To jih je spet prevzelo, z istim zanimanjem so v nadaljevanju spremljali zgodbo lačne gosenice, šteli so, koliko je pojedla, šteli so, koliko dni je jedla. Enostavno Špela zna, seveda zna, saj tega ne bi počela, če ne bi znala. Med pripovedovanjem so bili otroci sproščeni in polni pričakovanja. Pravljíca se je nadaljevala in ura je tekla, nekateri so pa že postajali malo nervozni, tu in tam sta si dva ponagajala, drugi so pogledovali proti oknu, mahali mamicam, a na koncu vendarle skupaj ugotovili, da je iz požrešne gosenice nastal prelep metulj. Pravljíca je bila končana. "Zdaj pa malo še sami po knjigah pogledajte," jih še vzpodbudi Špela. In so spet ugotavljali, katero so že pogledali, pa prebrali tudi in katera je lepša. Zanimalo jih je, zakaj so ene drugačne od drugih, počasi so se jim misli preklapljale na osebe, ki so jih pred 45 minutami pripeljale sem; mamice, očke, sestrice, babice... Vse to je razumela tudi pravljíčarka, zato je na široko odprla drsna vrata, od koder se jim je pogled razlegel na tiste, ki jih imajo najraje! Hitro so se našli, vsak svojega, obljubili, da pridejo spet v sredo, še pomahali in že jih ni bilo več.

ŽE TRIDESET LET

Špela Marin je prijazna gospa, ki že trideset let pripoveduje našim otrokom pravljíce v Velenjski knjižnici. Razložila mi je, da so imeli najprej pravljíce za otroke stare 5, 6, 7 let. Kasneje so zaradi razvoja in napredka otrok v teh letih znižali starost na 3, 4, 5 let. Pravi, da si večji otroci danes knjige že berejo sami. In po vseh teh letih še vedno rada pripoveduje. Pravi: "Tukaj so moji in na varnem, starši lahko ta čas izkoristijo zase." Ni ji všeč, kadar starši otroke silijo, da ostanejo, oni pa tega ne želijo, to se ponavadi dogaja pri prvih obiskih.

"Otrok se mora navaditi na prostor, spoznati mora mene in ostale otroke. Veliko lažje je, če ga prvič pustijo tukaj za 15 minut, pa naslednjič spet podaljšajo in tako potem sploh ni več problem ostati celih 45 minut," še doda gospa Špela. Prav posebej jo veseli, če vidi, da otroci prihajajo sredo za sredo, nekateri jo redno obiskujejo tudi po več let. To ji daje še posebno veselje. Ni pa posebej navdušena nad novimi prostori, saj meni, da so bili prejšnji bolj simpatični. Ampak prostorska stiska je bila velika in enostavno morali smo oddelka za odrasle in otroke ločiti.

Tako sem počasi zaključila svoj obisk pri pravljíčarki Špeli in njenih poslušalcih. Bilo je prijetno in domače vzdušje, ki se je to uro nalezlo tudi mene. Čeprav vem, da gospa Špela ne potrebuje moje spodbude, energijo ji daje osebna pozitivnost in otroci, ji vseeno želim še leta in leta uspešnega pripovedovanja! ■

Andreja P.M.

Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj

V vsaki knjižnici so stare in nove knjige. Tiste, ki so čutile že mnogo dlani in se spogledovale z očmi vseh barv bralci že gotovo dobro poznate. Na policah pa se skrivajo tudi takšne, ki na prvi pogled ne dajejo takšnega vtisa. Gotovo jih je katero izmed teh, ki jih bom predstavila že kdo prijel v roke, pa vendar tako lepo dišijo po novem, neokrnjenem...naj me koklja brčne, če ne postajam knjižničarsko sentimentalna. In kaj je novega v naši knjižnici; katere knjige tako lepo dišijo?

Josef PISCHL je napisal knjigo z naslovom **ŽGANJEKUHA**, v kateri razkriva skrivnosti dobrega "šnopčka". V resnici je knjiga čisto resna študija o kuhanju različnih vrst žganja in bo prišla prav v teh jesenskih dneh, ko nekateri ne vedo, kaj bi naredili z odvečnim sadjem... če pa ste žganje že skuhal, želimo prijetno pokušanje. V publikaciji so našteje vse vrste pripomočkov za kuho, tabele in razpredelnice, namenjena je tako začetnikom, kot tudi prekaljenim mačkom; v njej najdemo tudi poglavje o novejših zakonskih določilih, ki so že v skledu z EU; številne barvne in črno-bele fotografije pa še dodatno prinašajo mnogo koristnih informacij.

Naslednja knjiga nosi naslov: **Kakšne oblike je snežinka? Vzorci in naravi**. Knjiga pripoveduje, kako se življenje na Zemlji sicer razvija v genetskih procesih, vendar se pri tem ravna tudi po zakonih matematike. Odkriva nam, da podobnost med grebeni valov in grebeni peščenih sipin ni samo naključna. Avtor - **Ian STEWART** je učitelj matematike, kakršnega ste si vedno želeli, a ga niste nikoli imeli: neskončno potrpežljiv, doborhoten in zanimiv... Če mislite, da sovražite matematiko, pustite, naj vas profesor Stewart prepriča o nasprotjem. Ta monografija vsebuje nekatera zares osupljiva spoznanja, in čudovite fotografije. Edina pomanjkljivost je ta, da je pisava teksta precej majhna (osebnostno mnenje, ki pa pravih navdušencev ne bi smelo odvrniti).

Novela **Vladimirja BARTOLA** pod skupnim naslovom **Al Araf**, ki zdaj prihaja v javnost v prvotni sestavi iz leta 1935, piscu sicer niso prinesle toliko slave, kot Alamut, pa vendar so po mnenju literarnih strokovnjakov celo pomembnejše kot ta tolikokrat preveden in promoviran roman. Z zadnje platnice knjige:

Ta sedeminštirideset let skriti zaklad je knjiga novel, ki jih nosi tok izjemne pronicljivosti in energije. Pisatelj iz novele v novelo stopnjuje vprašanja, pred katerimi se je znašel človek dvajsetega (tudi enaindvajsetega?) stoletja. Al Araf je apokalipsa shizofrenije sodobnega človeka in zemljevid njegove prihodnosti. Napisana je z mogočno energijo Heraklita, iskrovostjo Sokrata in neizprosnostjo Nietzscheja in Dostojevskega pa je tudi knjiga, ki je zlepa ne spusti iz rok in iz spomina.

Na branje!

Naslednja knjiga, ki sem jo našla na polici novosti nosi naslov: **Preprosto je boljše II**. 100 nasvetov, kako pridobimo notranji mir in duhovno ravnovesje. Morda bo prišla prav v predprazničnem času (ja, konec leta se nezadržno bliža), ko bomo spet nič kaj praznično hiteli po zadnjih nakupih in si razbijali glave z božičnimi jedilniki, namesto da bi se intenzivno ukvarjali z vzpostavljanjem duševnega ravnovesja...

V knjigi nam avtorica **Elaine St. JAMES** svetuje, kako naj se odzivamo na težave, kako naj premagamo strahove in prepoznavamo stvari, ki nam povzročajo največ težav. Zato je knjiga z nasveti za doseganje notranjega miru in duhovne izpolnitve primerna za vse bralce, ki želijo obogatiti svoje notranje življenje.

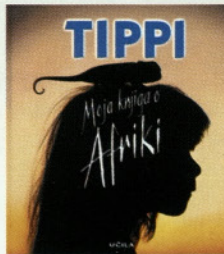
Sicer pa je knjiga nadaljevanje uspešnice, po kateri se zgleduje celo Oprah!

Kaj pa poezija?

Prva na vrsti je nova pesniška zbirka **Andreja Rozmana - Roze** z naslovom **RAZMIGAJMO SE V KRIZU**. Avtorja najbrž ni potrebno posebej predstavljati...njegove forme pisanja in oblike delovanja so izjemno slikovite. Piše zbadljivke, poeme, tragedije, parodije, zraven še pravljice - za branje in za oder - ,songe, mjuzikle in veselice. V tej knjigi se jim pridružujejo tudi prevodi pesmi, ki jih je Anton Tomaž Linhart napisal v nemškem jeziku. V pokušino ponujam verz, ki me je navdušil:

*Idila je če je čez potok dila
in če je ta dila mejčken gnila.*

Druga knjiga pesmi pa me je pritegnila s svojim naslovom: **VESOLJE OKROG KUŠČARJA**: iz avstralske poezije 20. stoletja. Ta knjižica, v katere naslov je vtisnjena simbolna žival plodnosti in stvarjenja mnogih avstralskih plemen, nas seznanja s poezijo štiriindvajsetih avstralskih pesnic in pesnikov različnih rodov in literarnih usmeritev. Tematika pesmi je zelo raznolika, kar pomeni, da z njo dobivamo informativno bogato panoramo (geografsko tako zelo oddaljenega) avstralskega pesnjenja prejšnjega stoletja.

Absolutna zmagovalka za naj otroško oziroma mladinsko knjigo v tokratnem izboru pa je: **Tippi: Moja knjiga o Afriki**. Ta prelepa predstavitev življenja neke deklice navdušuje s svojimi fotografijami in izjemno zrelem razmišljanjem desetletnega otroka. Tippijin svet so živali, kameleon Leon, slon Abu, leopardi, kače, pavijani, levi, noji... O njih pripoveduje kot drugi otroci njene starost o svojih sošolcih. Kako ne bi, saj je zrasla v Afriki in se prav z njimi največ pogovarjala. Ta album izrednih in neobičajnih fotografij nas popelje na potovanje, ki je vrnitev k izviru, k našemu srcu in duši.

Dve misli male Tippi:

Mislím, da težave pridejo, ko zrasteš.

Ko bom v raju, bom vedela vse, kar bom hotela.

DOGODKI:

Pravkar se je iztekel **Teden vseživljenjskega učenja (od 13.-19.10.)**, ki so ga zaznamovali tudi v šoštanski knjižnici. V sredo, **15.10.** se je ob **18.** začelo predavanje **Petra Gaborja** z naslovom **"Učimo se vse življenje"**, naslednji dan, v četrtek, pa je **Suzana Ramšak** v potopisu predstavila **Indonezijo**. Obenem so si obiskovalci knjižnice lahko ogledali priložnostno razstavo knjig o pedagogiki in sorodnih vedah.

V mesecu novembru, točneje **13.11. ob 18. uri** bo **gospa Marija Boruta** gostila **Aksinijo Kermauner**, ki je pravkar izdala delo z naslovom **"Dnevnik Hijacinte Novak"**. To je roman, ki je pisan v slogu "Dnevnika Bridget Jones", in govori o ločeni ženski z dvema odraščajočima hčerama; obenem je tudi falirana študentka...

Aksinijo Kermauner poznamo predvsem kot otroško pisateljico, tokrat pa bo predstavila delo za odrasle. Vljudno vabljeni!

23.10.2003 se obeta še eno pravljico popoldne. Otroci bodo lahko poslušali dve zgodbi in sicer: **Prijatelj in pol**, avtor: **Udo Weigelt**; ter **Franček se opraviči**, avtorice **Sharon Jenings**.

31.10. je knjižnica zaprta...

...prihaja nov mesec, nove knjige in doživetja. Zdaj, ko se dnevi krajšajo, bo lepo nekje na mehkem s knjigo v desni in toplim kakavom v levi roki.

No, vidite. Res postajam knjižničarsko sentimentalna. ■

Dnevni horoskop za vsa znamenja za mesec NOVEMBER 2003

Čustva bodo močna in intenzivna. Direktnost izražanja bo ta dan na prvem mestu. Želeli si boste, da pokažete kaj znate. Možna je celo precejšen lastnih sposobnosti. Posledice se pokažejo pozneje.

Še vedno prijeten in lep dan. Luna bo še vedno v znamenju Leva. V zraku bo še vedno čutili notranjo harmonijo in pomoč drugih. Sijale bodo ženske v znamenju tehtnice in leva. Še vedno se bo pojavljala močna potreba po pobjavi.

Dan poln nežnosti in pozornosti. Prijeten dan, ki ga lahko izkoristite za romantiko in za zapelevanje. V zraku bo čutili možno željo po čustvih. Dan ugoden za vse novice in drugačno razmišljanje. "Oblecite se v turkizno barvo."

V prvem jesenskem dnevu bo luna še vedno v znamenju leva. Splošno razpoloženje bo že nekoliko bolj resnobno. Dan primeren za uvajanje novosti. Večer pa bo stresen in napet. "Ne stresajte jeze na svoje najbližnje!"

Možne so nejasnosti in zavore. Hitro boste užaljeni in nikar ne nagaajte negativnih čustev vase. Mističen dan primeren za spremembe ob reki ali jezeru. Ne ozirajte se na druge in končno sami kaj postavite. "Morda poskrbite za svojo dušo!"

"Luna v Devici." Jutro bo prijetno in z veseljem bomo poprijeli za delo. Morda se bomo lotili drobnih opravil, ki zahtevajo sistematičnosti in natančnosti. Odličen dan za dogovore in poslovne sestanke. Intelktualno delo bo na višku!

Precej nemiren, nepredvidljiv in vzburen dan. Zdi se, da bo prevladovala kaotičnost in to bo tudi glavna nit dneva. Paziti moramo, kako se izražamo, zaznati bo ostrino besed in mišljenja. Barva dneva svetlo zelena.

Dan, v katerem se bomo stvari lotili zelo sistematično. Nekoliko bomo "sitni", zlasti v primeru, če ne bo vse po našem. Vsekakor bosta uspeh in sreča na naši strani. Morda doživimo veliko prijetnih reči, pogovorov in treznih rešitev.

Nadaljevala se bo resnost in doslednost. Dan primeren za poslovne zadeve in za dogovore. Udeležite se morda kakšnega sestanka. V ljubezni zna biti naporno. Izogibajte se napetostim!

Morda bomo že zjutraj doživeli bladen tuš. Pa vendar je "tudi to življenje"! Zaznati bo delavnost, pridnost in marljivost. Precej pa bo tudi nestrpnosti in kritičnosti. Nujno je, da si vsak izmed nas zbere primereno sproščanje. "Tako nam bo lažje!"

Previdno v prometu in komunikaciji! Dan poln nemira, zato vas lahko presenetijo nepredvidljive stvari. Vse vam bo šlo težko od rok izmenjava mnenj bo direktna in nerealna. Pazite kaj govorite!

V zraku bo ponovno čutili dotok sveže energije. Energija bo prav posebna in intenzivna. Primerno za ustvarjanje umetniških stvaritev, poglobljanje v estetiko in glasbo. Dan neugoden za nakupe "lepib" stvari.

"Vibrav in neposreden dan!" Uporabiti boste morali veliko energije, da boste naredili vse potrebno. Uporabite svojo intuicijo in se ravnajte po svojem notranjem glasu. "Le tiso v notranjosti je pravo!"

V zraku bo veliko težkih energij, zato bo to težek dan. Zaradi tebe energij si bomo z drugimi prav hitro v laseh. Najmanjši "nepravilen" namig bo lahko povod za prepir. Zvečer pa le uporabite diplomacijo, ki bo v korist obema partnerjema.

Možne so nejasnosti in zavore. Hitro boste užaljeni in nikar ne nagaajte negativnih čustev vase. Mističen dan primeren za spremembe ob reki ali jezeru. Ne ozirajte se na druge in končno sami kaj postavite. "Morda poskrbite za svojo dušo!"

Dan v katerem bo Luna dovršila "mlaj" v znamenju Strelca. "Spremenljivi mesec v Strelcu" si bo želel akcije. Zaznati bo ostrino besed in mišljenja. Prebudili se bomo v nemirno jutro, že najmanjši premik lahko prinese prepir.

"Dan polne Lune!" Prinaša željo po vladanju. Močna želja biti prvi, nepremagljivi in glavni, se bo čutila v zraku. Izognite se manipulaciji in polemikam. Postavite si realne cilje in ne dovolite, da vas skušnjave odnesejo.

Dan hitrih, drznih in naprednih odločitev. Več bo uspešnih pogovorov, dogovorov in izmenjave mnenj. Seveda pa je potrebno postaviti meje, saj prevelik idealizem lahko škodi. "Ne tvegajte in ne špekulirajte preveč!"

Previdno v prometu in komunikaciji! Dan poln nemira, zato vas lahko presenetijo nepredvidljive stvari. Vse vam bo šlo težko od rok izmenjava mnenj bo direktna in nerealna. Pazite kaj govorite!

Dan v katerem se bo pojavljala nemir in ostrina besed. Svoje mnenje povejte na glas, pa tudi če bo bolelo. Direktnost je včasih zaželjena, predvsem tam, kjer nočejo nič slišati. Proti večeru se pojavi v zraku resnost in turobnost!

Dan primeren za komunikacijo in pisanje. Ne precenjujte svojih sposobnosti. Popoldanske ure bodo nemirne in nepredvidljive. Sproščanje ne bo odveč. Morda vzamete v roke kakšno knjigo, ki vas bo pomirila.

Nadaljevala se bo resnost in doslednost. Dan primeren za poslovne zadeve in za dogovore. Udeležite se morda kakšnega sestanka. V ljubezni zna biti naporno. Izogibajte se napetostim!

Dober dan, da pokažete, kaj znate! Potrebno bo pobrskati po spominu, ... V večernih urah pa se lahko pojavijo napetosti v partnerskih razmerjih. Ne izgublajte besed, saj vsaka kritika lahko še poslabša odnos!

Zelo prijeten dan. Dan poln harmonije in vse lepe stvari. Uživali boste v kreativnem izražanju in pogovorih. Poglobite se stvarjem pridite do konca. Dober pogovor lahko pripelje do dobrega zaključka.

"Luna v Raku", zato bo dan bolj umirjen in lenoben. Jutranje ure bodo še dinamične in primerne za akcijo, a večerne že počasne in umirjene. V mislih se vam bodo rojevale potrebe po kančku sreče. "Srčno si jo želite in pojavila se bo!"

Ugoden dan za tiste, ki imate razvito intuicijo. To bo dan, ko bo v ospredju tudi sočutje, milina in kreativnost. Umetnost in lepota bosta zelo izražena. Barva dneva bo turkizna ali mornarsko modra. "Luna se nabaja v znamenju vodnarja!"

Dan še vedno z Luno v raku ugoden za urejanje doma in druženje z družino. Morda si privoščite manjše nakupe, srečanje z prijatelji, s katerimi boste obujali spomine na mladost. Morda se pojavi nostalgija! "Vedite, da vsega lepega še ni konec!"

Primeren dan za spremembe in novice, še zlasti zjutraj in dopoldan. Kasneje bomo polni notranjih strahov, nibanja in neodločnosti. V primeru prepira ali nestrinjanja bomo v "rafalu" ostrih besed.

Dan, ko Luna prestopi v znamenje Leva. Primeren dan za počitek. Po "dobrem" kosilu si privoščite lenarjenje. V popoldanskih urah pa se le odpravite na sprehod ali krajši izlet! "Vesel in zabaven dan!"

Precej nepredvidljiv in vzburen dan. Prevladovala bo kaotičnost in to bo tudi glavna nit dneva. Paziti moramo, kako se izražamo, saj bo v zraku čutili veliko nemira. Barva dneva je svetlo zelena - "Luna se nabaja v ribab!"

V zvezde gledala: "Špela"

SVETLOBA

Ko po dolgem času srečamo prijatelja in se veselimo, naj nas to veselje prežame.

Tao - tantra

Meditacija

Včasih zagledamo prijatelja, ki ga nismo videli precej let. V trenutku nas preplavi nenadno veselje. Vsa pozornost je na prijatelju, ne na veselju, ki je trenutno. Pričnemo s pogovorom, se spominjamo stvari in v nas se naseli določeno veselje. Vendar veselje kmalu poide, odide.

Kadar srečamo prijatelja in nenadoma začutimo, da v našem srcu raste veselje, se poskušajmo osredotočiti na to veselje. Čutimo ga in postanimo to veselje. Bodimo zavestni tega srečanja s prijateljem in napolnimo srečanje s svojim prijateljem. Prijatelj naj ostane na našem obrobju, mi pa bodimo pozorni na svoje občutenje sreče. To lahko naredimo tudi v mnogih drugih situacijah. Sonce vzhaja in nenadoma občutimo, da nekaj vzhaja z nami. Gremo v planine in gledamo sončni zahod. Potem pozabimo na sonce in ga pustimo na obrobju. Spet smo pozorni na naše čutenje vzhajajoče, naraščajoče energije. V trenutkih opazovanja te energije, se le ta razširja in postaja naše celotno telo. Takrat se poskušajmo stopiti z njo, tako da ne bomo samo opazovalec, temveč, enost. Danes je malo trenutkov, ko lahko to občutimo, kajti materija je preplavila duha in mu odvrnila pozornost od sreče, veselja in blaženosti. Kadarkoli se pojavlja veselje, čutimo, kot da prihaja od zunaj. Videli smo prijatelja, odšli v nakupovalni center, nekaj naredili, postali slavni. Mislimo, da veselje prihaja od tam. Vendar ni

tako. Veselje je vedno z nami. Zunanje okoliščine, kot na primer prijatelj, so le situacije, so le pomagalo, da je prišlo na dan, kar je že v nas. Lahko je to veselje, lahko je jeza in še mnogo kaj.

Kmalu lahko spoznamo, da so drugi ali drugo samo situacije v katerih se izrazi to, kar je skrito v nas. Nikoli niso vzroki in ničesar ne povzročajo v nas. Karkoli se dogaja, se dogaja v nas. Vedno je bilo tam. Samo razkrilo se je s pomočjo prijatelja. Prišlo je na dan iz skritih virov. Postal je vidno, manifestno.

Karkoli se zgodi, poskušajmo biti osredotočeni na notranje občutenje! Takrat dobi življenje povsem drugačen izraz, postane povsem drugačno. Popolnoma enako se lahko obnašamo v primeru negativnih čustev. Kadar smo jezni, ne smemo biti osredotočeni na osebo, ki je priklicala jezo. Lepo je pustimo na obrobju. Postanimo jeza, čutimo jo v njeni popolnosti – dovolimo ji, da se dogaja z nami. Ne poskušajmo racionalizirati in nikoli ne recimo, da jo je ustvaril drugi. Nikoli ne obsojamo človeka. Postal je le situacija. Lahko smo tako človeku, kot situaciji hvaležni, da je prišlo iz nas na dan, kar je bilo skrito. Nekam je moralo udariti, rana je bila nekje skrita. Sedaj jo poznamo – lahko postanemo rana. Z vsemiemocijami, negativnimi in pozitivnimi, ravnamo tako in takrat se bo v nas zgodila velika sprememba. Če je emocija negativna, se je osvobodimo tako, da se zavedamo, da je z nami. Če je emocija pozitivna, postanemo emocija sama. Če je veselje, postanimo veselje, če je jeza bo razpadla, izginila. To je razlika med pozitivnimi in negativnimi emocijami. Če se zavemo posa-

mezne emocije in če čustvo s tem, ko postane zavestno, izgine, je negativno. Če pa se zavedamo določenega čustva in postanemo emocija ter se čustvo razširi, tako da postane naše bitje, je pozitivno. Zavest deluje na obe različno. Če je zastrupljajoče, se je osvobodimo skozi zavest. Če je dobro, blaženo, postanemo s tem čustvom eno; zavest čustvo poglobi. Zato obstaja samo naslednji kriterij: če se nekaj z zavestjo poglobi, potem je dobro; če nekaj skozi zavest razpade, potem je slabo. To kar ne more ostati v zavesti, je greh, to, kar skozi zavest raste, je vrlina. Vrlina in greh nista socialna koncepta; sta notranji realizaciji, uresničeni OD ZNOTRAJ. Uporabimo svojo zavest. Tako je, kot če smo v temi in prinesemo luč – tema izgine. Samo s tem, ko prinesemo luč, teme ni več, kajti v resnici je sploh ni bilo. Bilo je negativno, le odsotnost luči. Toda mnoge stvari, ki se tam nahajajo, bodo postale vidne. Samo s tem, ko prineseš luč, police, knjige, stene ne izginejo. V temi jih ni bilo, nismo jih mogli videti. Če prinesemo luč, teme ne bo več, toda to kar je resnično, bo odkrito, razkrito, obelodanjeno. Skozi zavest bo vse, kar je negativno, izginilo – sovraštvo, jeza nasilje, žalost. Ljubezen, veselje, blaženost bodo za nas prvokrat razkrite. ■

Neodgovorno klicanje

odgovornega urednika

Napovedi so stvar izkušenj. Meni so se vedno zdele zelo zanimive. Na primer vremenske, ko rečejo: »Če bo imela Uršlja kapo, bo slabo vreme!« Ali pa bolj hecene, ko se šaljivo zarobi: »Če je »kolčkej« breja, bo »povrgla...«

KL IK

Bolj redko slišimo preverjene trditve. Da bi kdo na primer rekel: »Grdo vreme je, ker je imela Uršlja kapo!« Ne gre v uho!

KL IK

In zdaj serija:

KL IK

Če zasebne povezave na gradbišče šole ne bodo privedle C., bodo lahko v Š. ponosni na dejstvo, da pri njih zasebne vezi prav nič ne vplivajo na odločitve v zvezi s porabo javnih sredstev.

KL IK

Če ekološke merilne naprave na merilni postaji Zavodnje ne bodo pokazale nedovoljenih prekoračitev koncentracij škodljivih snovi, bodo v TEŠ lahko ponosni na dejstvo, da severni veter prav nič ne vpliva na uspešno izvedeno ekološko sanacijo.

KL IK

Če zasebni investitor na gradbišče bivše bencinske črpalke ne bo privedel arhitekta K., bodo lahko v Š. nemo opazovali propad še enega futurističnega projekta.

KL IK

Če direktor Zavoda za kulturo v dom kulture ne bo pripeljal kinooperaterja, bodo lahko v Š. ponosni na dejstvo, da so pri njih uspešno zatrli poneumljanje province z neokusnimi produkti Holywooda.

KL IK

Če NK Cigler Šoštanj ne bo privedel za trenerja Braneta O., bodo lahko v Š. ponosni na dejstvo, da imajo pri njih sami dovolj kvalitetnih učiteljev.

KL IK

Strinjam se. Vse to so nesmisli. Toda bralci teh nesmislov bodo vseeno rekli katero o novi šoli ter županu, Korpnik in Mominoviču, Kajetanu ter gledališkemu odru, nogometu ter KS Ravne. Vse to pa brez vseh argumentov.

KL IK

Kosti pač. In manipulacije.

... odgovornega urednika

BERITE LIST!*

* Lahko ga samo gledate, seveda.

300 SIT · VSAK MESEC

LIST NAROČITE NA TELEFONSKI ŠTEVILKI 03 / 898 43 39

NAPOVEDNIK

DOGODKOV IN PRIREDITEV

23. oktober od 8.00 do 13.00 ure

krvodajalska akcija

v prostorih gostišča Pod klancem

29. oktobra ob 17.00 uri

otvoritev razstave PROSTOR POD SONCEM MED LJUDMI

predstavitve dela varovancev Zavoda za usposabljanje in varstvo Dobrna

v Mestni galeriji Šoštanj

4. november ob 16.00 uri

Torkova peta

v Mestni galeriji Šoštanj

5. novembra ob 19.00 uri

predavanje policije na temo drog

v Kulturnem domu Šoštanj

8. novembra ob 19.00 uri

Zadrečke zdrahe

komedija KUD Gornji Grad

v Kulturnem domu Šoštanj

14. novembra ob 15.30 uri

srečanje starejših krajanov Raven

v gostišču Pod klancem

14. november ob 19.00 uri

koncert okteta TEŠ

v Kulturnem domu Šoštanj

15. november ob 20.00 uri

Javšnik Matjaž-predstava

v Kulturnem domu Šoštanj

22. november ob 19.00 uri

Šoštanjski IZZIV

v Kulturnem domu Šoštanj

Velenje
SP Do 35
LIST
2003

352(497.4 Šoštanj)

9002279.7

KNJIŽNICO KULT. CENTRA
I. NARODNIK VLENJE

COBISS O

KRS z.o.o.
Zadruga Šoštanj

